

erius praevidum natus et in quo confidim.
Adimpleris mea leticia cum uita tuo.
Et hac uita aliquando letari possumus sed
impleri letitia non possumus, quia si fidam
sunt quip. Iesu Christi multa sunt q[uod] contestantur.

Declarationes indecetia tua inq[ue] mif[er]e. **I**eo.

Strophica de bona sine temporalia. **V**erba dei bona gerna. Intemposibibus
autem bonis declarationes quedam sunt. s.
Inq[ue] mifin non sunt: quia in hac uita semper
gaudium dole scipitur: et omnis delecta-
do amaro sine terminatur. **J**udicata autem
de declarationes istae mifin sunt: quia in
uita gerna ne gaudia inveniuntur. nec delec-
tiones indecetia mifur possunt. **A**urib;
percepit etiamen. **T**u in labio dolos.

Ideo exaudi postula: quod solo labio corde
est. **L**abio gria orationi alijsq[ue] labi. Alij q[uod] solo
corde alijs labio corde erat. **C**onsu labio orante
dolos sunt: quia illi habent in corde quod exp-
erient. Qui corde et labio orante uenient sunt:
et sicut locutus na sentiunt. Qui solo corde
orante deponunt sunt: quod orationem suam adco-
runt audiri volunt. Quando ergo in oratione
verbis p[re]terimus. Scigantur: q[uod] loquuntur: fa-
cimus: q[uod] debemus. Si autem dico uerba ora-
tionis summissim. alius quodcumq[ue] mordet
uerbam etiam filius bonum sit: quia tam
exortatum non est propter acilpa libertate non
sumus: na canem si id quod dicim intelligere
valens. Siquis autem non intelligens uerba
orationis p[re]terit: et si non intelligere vult: q[uod]
dicit. statim bona intentione dico sine fra-
du non err. Si autem orantes uera cogitant.
etiam seruarent loquuntur: cograndio nam
tamen nam efficiuntur. Si autem dumpos uer-
tatem loquuntur in corde turpitudine uerbiatur
nam non solum nam sed abominabiles man-
spectu da reputantur. Atmo canem est quando
homo hec mifur pantur: atq[ue] aliud quanto
m[ai]or p[re]dilectionem delectatur. **I**gnome
exammastu: et non est mifera nime miq[ue].

Cxamen mifra est illud decup in quo p-
penditur: ab quam patrem pondus sac-
rum indument. Igne ergo iubilations mifus ca-
minatur: quia p[ro]fecta uirtus madueritate
cognoscitur. Valde mali tam grammatici sunt
qua p[ro]munturis pondus adsumstrum pane
se inclinaverunt. Valde boni grammatici se
qua p[ro]grammatem constantem p[re]fuerunt
intuitus ad dexteram se concurserunt. Och-
ocres adhuc grammatici non sunt: q[uod] ad quam
patrem p[ro]ficiuntur humani indecet
discernere possunt. **P**roprietas uerba labio-
rum tuorum ego custodio mas ducas.
I - haec p[ro]ficiunt utra mala sumunt: quia p[ro]fici-
ad aliam uitam transmissus. Se q[uod] humana m-
firmitas diu modum p[ro]ficiunt non posse: et
quasi uas ingreduntur: p[ro]p[ter] actiones vari-
antur. Quia uerba ita nichil sine labore
facere possumus: quia gradientes duritas
habent. Si has duras uas illi non cunctabim.
qui in hac uita delectari querunt. Qui autem
sponte hic se humiliant: et affligunt: mifas
durias custodiunt. Si quis est qui dico dicer
potest: p[ro]prietas uerba labiorum tuorum ego
custodio mas ducas. Q[ui]c sunt uerba labio-
rum? Uerba labiorum miforum peccata nostra sunt.
Siue dico ipsalmo. Longe assidue mea uer-
ba delectorum meorum. Uerba labiorum da-
p[ro]cepta mis sunt. Quisquis ergo p[re]terit
debet enim consensu sponte p[ro]prietatum
se affligit: ille p[ro]prietas uerba labiorum suorum
mas ducas custodit. Qui autem laboreat ne-
p[re]cepta dei transgredatur: ut volumen
deimpliat suis uoluntatibus: immo factis
p[ro]prietas uerba labiorum eius mas duras cu-
stodit. Ille solus debet. ille impliet p[re]-
ceptum. H[ab]et enim homini p[re]cepto ne cedat:
Si am. cedente iam non p[re]cipit: si mon-
it refutat. P[re]ceptum namq[ue] non p[ro]nunti-
at ad obedientes. Si qui impeccat adhuc
p[ro]manet: obediens non est. Cum autem pen-
tendo ad obediem tam nascit. dignus efficiatur:

ut preceptum accepere posse. **P**erfecte gressus
nos inferentes tuis ut mouentur. u. mca.

Vis de summa precepta leuia. Scire de
summa strictiora mandata. in quibus pauci
ambulare possunt. Inua de ambulac. qui
propter me tuo malum non facit. Iudicata de
ambulac. qui etiam malum inferente diligit.
Quicquid ad hunc ambulab. necesse infamia sepe
mouet anima. quia sepe carcerem deserte
vogit. qui non ducere atque diligere nisi
cum aquo amatur. **A**restabatibus dextre
ne custodi me ut pupillam oculi.

Octera de capite. quia pennis deus
pater operatus est præputatione manu.
Sed dextera de summa præcepta eius. i. eterna
bona. illa ergo dextera de restituente. qui vel male
excedo vel male intendo. pro contumaciam.
Dexter de etiam restituente. qui ratione amant
genia bona querere contempnunt. Ab his
omnibus custodiri vultus desiderant. ne videntur
ex male exemplo illos præcūtūs admodū
litteras edocere. S; quoniam vult custodiri. Unde
de quoniam. Ut pupillam inquit oculi. Huius
diligenter vult custodiri iste. Ut pupilla
oculi. Pupilla quidem pars corporis mortalis
est et tenet s; tamet præcūta. Diligenter cu
stoditur. q; multum diligitur. O; dexter oculis
de etiā scorum. pupilla oculi ē humana. q; p;
p; pupillam anima anima dirigunt et ea
que fors sunt disternat. edens pater omnem
miseriam. filio dedit. etenim in p;stum
videtur. quia lumen aeneum sic miseros distin
gens ab omniis. Quid est ergo quod miseros cu
stodiri vult ut pupilla oculi. X; p;mitra ad
uersa in hoc mundo patitur. et si p;mittim
bulbarum. et glaucom refractionis patitur.
Hoc ergo nos debemus orare. ut custodiamur
sicut pupilla oculi. uidelicet non in nichil ma
li permane in hoc mundo. et ut p;malia pre
fama transcamis agaudia eterna. Subib;
Onas alarum tuarum prege inc.
Malas habet deus. misericordiam et caritatem.

1922
197
P

misericordiam peccatores protegit. paritatem
misericordia. Hic ergo non sub umbra alz. sed sub umbra
alarum protegit se postulat. qui in quibusdam
misericordia se indecet agnoscere. et quisdam
dignum amore sperat. **A** facie impiorum
quoniam quasi quia me affix erit. —
faciem nobis oppone. quando currerit inde
ad siderio dei anno prava delectatio obstat.
Astarte et nimbus. quando corridentem temp
rato fugias. et curris prima delectatio non
renudat. **C**ome domine precium cum et sub

Precessere circuitus e. **p**lanta cum
subplantari luctantes. Nam qui ad si
penni propria opis tendit. quoniam si ipatib;
pennum præmotione canere actionem cuius
dabolus ergo impotuisse est. et enarrat. q; ann
quoniam purum hominem astutus habet. per
demonum ad passionem. p;assionem ademerit
præmotum ad refutationem. præmove dispo
nit. Veri ergo circuitur in eis. nichil ab
s; dabolus præteritus est. quia non solum
ppotest in p;uenire posse. diuina unitate est
impeditus. Et subplanta inquit enim. Impati
one ergo dabolus cum deplorabat. dabol
sus luctabat in deinceps deus manus lucha
batur ut sustinere. S; dabolus subplannat
et quia occulta quamvis unitate et sapientia et
subito emigrans est decessus. **E**cce animam
tuam ab impiis firmam etiam.

Anoxa xpi fratre et. i. gladius dea. quia
p;stum dum deus dictos suos noluit.
quasi quedam membra predilecta a corpore dia
bolus. Unde aliibi dicunt. Cui mox via omes
mortis tuis conseruit. Deus enim quasi
internum monodit. quando descendens
ad mortuos. quos dam inde abstulit. q;dam
ibi reliquit. Dicit ergo ecce animam meam
ab impiis firmam tuam. le si diceret. Si
prius gladium quo pugnaturus es non

Ducto de quomodo eos qui gladium salutis
di sunt liberare poteris? **Diligam te dñe.**
Doxa nostra xp̄i resurrectione loquitur.
Diligam te domine. Injustus timor.
post pectora amor. Diligam te domine. Causa
dilectionis subiungit. quia fortredo mea.

qua firmamentum meum. qua refugium
meum. qua liberatio mea. Conseruo odore
naret. usq; ad ipsam diuinę ḡę principiu-
mente reuertens. Primum liberato. quia
hominem apotelesat diabolus eripuit. Deinde
refugium. quia de propria misericordia dissidens
benigne ad ipsorum auxilium respicit. Deinde
firmamentum stanti ne cedat. Deinde fortu-
tudo pugnans in unione. Liberato proprie-
tum. refugium perpetuum. firmamentum
perpetuum. fortitudine puerorum. Ecce quo
odore caueat malum. Deinde scandens uer-
cibus. quoniam consecutus sic bonum. Ds m̄s.
qua p̄fadem illuminat. adiuveris. quia ad
te spandimus donum. sp̄bo tecum. quia co-
ad amorem tuum inflammat. protector m̄s.
qua sup̄ia id quod ferre possumus tempta-
ri non permittit. **C**onu salutis mei. quia etiam
p̄sequuntur diabolus. nos contempneret.
Tunc postremo suscepimus m̄s. quia finito cur-
su puerorum apte. In coru fortredo signa-
tur. **C**onu confusio et superbia. conu salutē
et fiducia bona. **C**onu dedetur in meo.

Dolores mortis. passibilitas immortalitas.
tormenta iniquitatis humis mundi
nuntias. Dolores inferni. pena p̄tra. laquei
mortis originalis culpa. Dolores mortis et
dolores inferni circumdatae erunt. quia illos
homo ante xp̄m evader non poterit. terren-
tes iniquitatis conturbanterunt. quia huius
mundi nuntias doctrinalia peccata hominem
impulsi. laquei mortis impinguauerunt. q̄
quia antiquum homo actualiter peccatum
perpetrare potuit. et p̄a originalis mea fuit.

Salv̄s. Ecce dedicti nichil p̄fectionē. s. r̄s.
humana est sanitas carnis. sal̄ diuina

integritas mentis. Hanc homo dñḡit. illam
deus tribuit. Hanc homo conseruat molētū
fugendo. Illam deus confirmat molētū
interferendo. Sic tamen si mensurae erubent.
ut nec p̄p̄ha caris. ad impatientiam p̄mitat.
nece p̄blanta ad lassitatem mollescat. Tene
cōḡ deus salutis sue p̄tectionem nob̄ tunc
quando animam nostrā dum eis fons par-
tur in utrū illeam custodiat. ut pressura quam
caro fons tolereat. m̄tus admens corripuo-
nem non p̄tingat. **D**oxa tua suscepit me.

Su- tr̄ka de bona finta temporalia.
Doxa da bona finta. Et sepe con-
cangit ut illos deus spiritualis. bonus abundan-
tis replacit. quos inopia rerum temporalium
extorris conquisitat. Istos q̄ qui quia fons
p̄gatulam corruntur. et m̄tus in utrum
dūcunt solitaria sunt. quia sinistra da desit.
et electra suscepit. **E**cce disciplina tua con-
siderandum. recte in infirmitate.

Fins bonis. et est quidam fins malis.
fins malis ab p̄fundum peccatorum. finis
bonis e consummatio in utrum. Disciplina
autem de infirmitate corrigit. quia eos cum
qui in p̄fundum peccatorum. lapsi sunt. ad
consummationem in utrumque patitur. Obora
odiorum disciplina dei. rationam cogostant
eum. utramque suscipiantur eum. utramque su-
stineantur eum. Quia tamen ē in infirmitate.
in concepcionem. ut apprehendam. ut tenet
cam. In iuris constitutis. ut p̄cepimus incep-
tum. in flagellis. In p̄ceptis optime deus
obedientiam tuam. In imprecaitionis con-
stantiam. In flagellis patiorem. P̄cepit
obedientia. statupe. tenet praecepta. consti-
ter resistit. flagella patienter sustinet. Hoc tam
tria. 1. obedientia. constantia. patientia. S. in
imperio deo non possunt. quia in flagellis omnia
necessaria sunt. In p̄ceptis quidem ut p̄m̄
ca obedienter suscipias. deinceps constantia
p̄ficias. postremo patienter tempus terri-
bitur. sustinas. In imprecaitionis ante-

obedient & debet ut si forte deum umorum in-
curreat sollicitari: ad tempus uoluerit san-
gari: p[re]lationem non contra dicat. Constan-
te p[re]latione ad consentium defens. Pa-
tens ne importunitate ut' instanta tempta-
tions tandem aliquando emuletas. Hoc
autem preop[er]e dicimus propter quodam
missis discors qui spiritualis modis modum
ignorantes. Post prima iusta bona conuer-
tions ita at temptatione uitiorum liberi &
noluntur sic ut' tenuerit declaratione slica-
ta pulsari presentem. statim tunc ad
confitentias su[as] oblatas contra deum murmu-
rare & si ut' inodum fragrantur p[ro]constan-
te acq[ui]mpatentia uecum. encran ad con-
fessum iniquitatis dehinc. S[ed] h[ab]ent
i[n] quam p[ro]ia fit disponitio dei. ut mala
que tam uoluntate diuimus quamvis
mala adhuc incompatione seminamus.
quatinus i[n] meis nunc expicit enim crucia[li]o.
quod prins i[n] meis commissum est cum dele-
tabant: my incurruntatis memo[ri]e dum
temp[or]e cognitur remissi quo[rum] sumus si
nos excolat quo[rum] sumus. Præterea etiam ei
mala nostra cum tanta difficultate invenimus.
ampius peccare invenimus. Cum in qua[nt]o
multat[er] extemp[or]atione p[re]ueniant. operat
quoniam extemp[or]atione obediens dispensa-
tionem dei exspect. e[st] consuetudo p[re]me dele-
tationi contra re: ipsa tamen molestatam re-
actions sustinet: quatinus & tangitionia
nobis placere: et tamen delectatio p[ri]ma ad
consentium non accolatur. Insiglio men obvi-
emam seruat. qui si cantam sit passionis
ignoret. tamen cor[de] deum non murmurat.
Constat autem experientia est quen[dam] non pon-
dis tribulationis opp[os]itio: nec duaruntas
frangit. Primus & gradus discipline da est
custodia mandatorum. Secundus gradus est pugna
temptationum. Tertius manifestum est: quod
hi qui mandata de non custodiunt. adhuc
in discipline dei ce[n]trum non ceplunt. Qui autem.

subdisciplina dei non est. ad hereditationem filior[um]
dei primgere non potest. Ne[m]o ergo contemplat
disciplinam dei q[uod] si peccato[rum] est necessaria illi uicoru[n]d
q[uod] si non est necessaria illi ut crudelit[er] p[ro]trahit
h[ab]et ut' corruptionem acceptat ad h[ab]itu[m] ad
erotionem necessariam sibi est confirmat
in sancta concilii exposita culpa p[re]terita
ita condens carceram habet contra culpas
suntas. Dicatur ergo disciplina tua cor[re]ctio mem-
brorum. disciplina tua ipsa me docbit. **Vila-**
cath[ol]ica gressu[m] nos habens me.

SERVIS nos est. quicquid transitorum
est aeternum. Quod autem aeternum
est. supra nos est. O mens ergo iustitia se dilata-
tis gressus habet. quia quanto atius p[re]tem-
plationem manus gressuum diriguntur.
cum amplius desiderio gustare dulcedo[m]
dilatatur. Cum autem in nobis transitoris sub-
itus se p[re]cognitionem ambulet. ip[s]a cum
quodammodo su[us] occupations molesta com-
puncta. et tamen iusta semper ipsam flingit
quotiens fors aduersis occurrerit. prepe-
ndit. Si fer non iniquum ut eam subibus
se mens dumno amore succensa. dilatatos
gressus habet. quia dum totam semper p[re]-
desiderium regnet. et si fors p[re]parationem
occupata sit. nullus tam[en] molestie anom-
alias libertatem cuius coagulatur. Unde recte
cum dixisse. dilatatu[m] gressus tuos situs
me. statim adiungit. et non sunt infra mala
uechia mea. Quando enim gressus in tubico
figuntur. et ipsi fors p[re]venerat. uechia tam[en]
cuius infirmantur. Ita quoq[ue] necesse est. ut qui
vel admodum iuste. p[re]mures fiduciam po-
fuerit. t[em]p[or]e prumpia desideria non languescat
quia tam[en] transitorum est. sed amans stabili-
non sit. et cum labi cogit. id cum invenitur mox
intemps uechia ab ipsa sua stabilitate in-
firmantur. Cum autem totum animi dei-
derium metens figuratur. quia p[re]dem soh-
ditate constatue uechia. si infirmantur.
Persequar inimicos meos. et compren-

dam illos, ut non conuertere dona deficiantur.

Quosdā sp̄iales nimicos habent
qui nobis infidulantur; qui quanto
magis occulta sunt, tanto amplius nocere
possunt. Hū sunt nōs carnales qui in cor
de mō occurrunt, equa delarentur; desideris
p̄dcent meatus sepe sub specie virtutum
fallunt. Quos tunc nimicū p̄sequimur, q̄n
do ipsam origim cum radice subtiliter
inveigilāt, quatenus dum nos illito metu
euent pulsari sentimus statim de qua af
fectione natus sit, ad quem finem eis appre
hensio tendat psychere studamus. Hoc fortissi
qualiter fieri posse cōscius agnoscatur, si eis
aliquo accipitrum p̄metitū proponatur.
Verbiq̄. Et aliquis qui de semetipsō phis
quāli oportet sentiēt, occulta sup̄ba labo
rat. Hic ḡ si forte inter eētūs uad ad colloquiu
dūm sive ad consilendūm confert, quā
se singulārē sapientē extimat, se singulā
riter debet autori p̄mitat. Si dūl̄ alios concubili
sum minus fortassis attēctos mōte, sumq̄
confidūm repudiari aliquid p̄spēcerit.
Statim p̄paticēt, utrum tuimēs, totū
q̄o om̄a uoluntate, siam agitur, ad om̄u
riam siam fieri arbitratūt. Et quia eos non
uationēs, oīo potius attēndūa ad contem
pnum siuū exēctos credere tam omnino
ut p̄pō amīlīos siuū colloquium subtra
hor disponit. Cumq; se immōtare lingua à
loquacē sligat, ac caritate animis infrigat.
Et. O poterit ut dūl̄ nos nel loquacēs ut
consiliorēs nimis audiri, & exētūs mīn
aliquo fortassis subito dolore tangi sensim.
Impēcūm animi nīi refrenēmus, i hunc do
lorem quasi nimicūm, aliter de infidūs
p̄sidentem instanter p̄sequimur. latebrām
eis occulētām dequa p̄dāt, sup̄biam & ex
cursum eis ad quem tendit. i. omnū frater
num p̄scrutantes dum laqueos confispicim
p̄culūm careamus. Comprehensus ē immu
cis, quia cum finem prauū desideris p̄uoden

annūm à confusu retrahimus. Sicut omn̄
ita inuestigando p̄sequimur se comp̄hendē
mus inueniēndo, & donec deficiantū r̄uer
tuūrū si ab instantia boni opis ante subvaga
tionēn uirorum non relaxamur. **O**rias
ecclēsī dominus pp̄t. h. l. d. amīta;

Noh est feruīs timor, ubi constriū
legis timedictione uolumatis. P̄mū
timētūs, dendō uām eligimus, vñc̄ le
nobis p̄mittat quā muta ambulemus. Legē
custodientes p̄ennūm accipimus mōstēm
animi locundatēm, infūctū ante animi
partē & corporis beatitudinem, hoc q̄o
securit, anima eis in bonis demorabatū
hoc de presenti, & sonētē & hereditabat terā.
hoc de futurū. Et sas dogmatē sp̄ales dedi
cationēs exp̄nit cum dicit, anima eius in
bonis demorabatū. Quicq; cum carnali
mōtūtē est, sic quidē dēclatōnis exp̄riētā
fruētūtē p̄fstat, s; dūl̄ cum eis morari non
potest, quia dum gustu appetitū p̄uocat
transīt desiderium fraudat. Sp̄iales autē
dēlūt, q̄ nec gustatē transītē, etiam
de cœrātūtē, nec faciētē celum ḡgnūtē,
dūl̄ cum fruētūtē p̄manere possunt. Sequit
semen eis hereditabat terā. Terā inuen
tum in futurū in hereditatē accepit, p̄bōnū
opib; suis, q̄ p̄fētē significantur. Vd p
terā eav acipi potest, quam in futurū
meritorū & imp̄fessib; accepit, quisquis
cum imp̄fessiō mōte uitūtūm cōcēt, sal
quon̄ illuepuētē firmātūm ē domini
timētūs amī. & cōlamentūm ip̄fus re
mantētētē illis. Qui in uincib; p̄mittat
p̄mūm pugnātib; p̄fstat ad uitūtūm. Pre
mūm tale est, q̄ ip̄fus solēt de resūtē
i. cōtestata p̄missio ē, ut ip̄fē mantētētē
illī uodelētē uotūtē se. Ad uitūtūm tale est
q̄ firmātūm ē dīs, i. p̄cētō timētēb; se.
Ieo securus de p̄missio fūcaūtēr curvo. Oculi
me sēp̄ ad dominūm, q̄m ip̄fē enēlētē de
laqueo pedes meos. Oculūs actionū intēmo

et. Oculos ad dominum semper habet. qui
punctum eum ad amorem di dirigit. omne
quod agit. cui nimirum pedes alaque cuel-
luntur. quia mala actio et non potest. cuius
amor dei ergo est. Sime piculo namque ma-
cum currunt. cum intentio animi cantare
dince gubernatur. Si quis potest semper respicere
deum. nisi quem semper deus respicit. quia num-
rum dilectionem hominis semper dilectio dei
sicut pretermittente extat. si subsequendo
conseruat. hoc est enim quod sequitur. Raspic
mme. deus dicens. Vnde diligere possum tu
dilige me. nec amorem dicens sum miser
me. diligendo peccata mea. quia unicus temp-
sum ego. Ideo respice quia unicus. id est miser
qua pars. Unicus enim plus diligitur.
pump plus dolent. tribulationes cordis ma-
nus multiplicantur. denciffratus me erit
me. Que est paupertas tua? Tribulationes co-
dis me multiplicantur. Non expiatio
afflito carnis. quia non frangit constantia
mortis. Cum autem dolor cordis minima tan-
git. manus pectorum est. etiam si fors ibula-
to dicit. denciffratus me erit me. Quil-
te sunt necessitates bonorum inquit. pich-
tatur. quas forsitas melius cognoscimus
sunt distinguendo apponamus. Etiam si
quidem est secundum necessitas. Altera quam
minus. altera quam fons sustinet. Altera a-
pennis. altera afermetatis. Quandiu enim
inhac corruptibili carne inimici. molestias
et tribulationes que exanimi corruptibili con-
iungit. omnino declinare non possunt. Inibi
tantum cum labore pectorum est. ut eas co-
tide sentire necesse sit. et tamen conseruare
eis nemo unquam sine granu derimento
possit. Altera necessitas est bonorum. quia cum
inter malos quos deducunt non possunt con-
versari. et illicium prava conuersatione co-
vocant. quodam psecuritione una cum affligit.
Quos ita tolerare necesse est. ut ne ppter miseri-
tatem eorum oculo habeamus homines. ne ppter

199

amorem hominum inquietus efficiamur
confosus. Si hoc sine humilitate colabore ne-
mo potest facere. Humilitate uidelicet nesci-
pia pthram a confuso inquieto dunt. etiam
malorum sociorum habere concepimus. quasi
de singulari iusticia pmissis inquietis.
Labore anteri opus est ut quemque soactem
non derete. semper fugere quamquam potest studere
conuersationem. Hoc est quod sequitur. Vide
humilitatem. meum. & I. meum. Videtis 3116
Raspicio via in oculis vestris. et lacrimis resutatis
Misercordia dei est qua patet. uita
qua corrigit. Per misericordiam penitentes
ab indulgentia non repellit. Puerum pec-
ata puniens. castam non pueram repicit. Quis
que est ad salutem puerum desiderare. hec duo
modi. medicinae et remedia non contempsat.
Si mensura enim ueram non consequitur
sunt narrare non credendum. Sunt autem multi qui
cum culpas satis pmissam concitera qua-
dam preliminarye adeo relaxari expectant. di-
miae confectionis flagella patienter sustiner-
nuntur. si fortassis aliqua se puerum satis
aduersa perilles cognoquerit. statim quoque
supbis erigitur. coquimur in tanta derroca
rati perfidiam. quo sua te satisfactione apud
diuum exanim plene pungit. punit.
Quo contra quod sit dicit. audiam. Miseria
nique via ante oculos meos et complacuit
inquietate tua. Ac si diceret. O misericordia tua
utique nichil necessariam te videtur tam com-
placuisse uerba quibus peccata mea dicitur
punit non solum. non repellit. sed et gaudens fa-
cere. minimo etiam impens pmissam. man-
non de et cognoscere. complacuit nique inqui-
etate tua. Eleganter dictum. Iam dubitare dic-
tim. dictum imitatione dignissimum com-
placuit inquietate tua. Quasi dicat. non inde
misra in tua ueritate placet. quia quod est in me
displaceat. hoc ipse etiam reprehendendo. In-
tua ueritate in copia fecit. quia dum mea pec-
ata flagellando pte queris. letificas me amice

conditionis. Car enim in terra uite si placat.
qui nimica prius saltem male in comple-
tione est ut saltem medicamenta cui am-
mendationem adstantem non diligat. qui
male delictationis dulcedinem pisterium
prius ex ignorantia diligebantur. Quoniam
omnib[us] tua ante oculis meos erat. complacui
in iustitate tua. Ne inuidiam voluntate dei

Dilectio illius

Vide uoluntatem et iustitiam eius.

domini est ueritatem agnoscere. Nostra
receptum dominum et ueritatem diligere.

Quoniam p[ro]fessor est. malib[er]natio s[an]cto

C[on]tra iacob[us] l[et]teram q[ua]d[em] g[ra]m[atica]

T[em]p[or]e magna fides laborante impinguata cum
dam. q[ui] fides labore contra auras potestatis
pugnatur exercitatur. sed hoc autem tabernacio
illos deus abscondebat. quia amorem qui[er]et
inspirando astreptu huius mundi secreta
ex parte fecit. Sed mabsconditio tabernacula p[er]
petu non sum. qui in loco quietis queritur
nolite. Qui foratus domina[m] mengu[m] in a[n]tu[m].

Contra iher[ob]aria loqui uidetur. Si enim tunc

quoniam fortitudinem se habet. restau-
ritate. quare refugium querit. S[ed] mens hu-

mana inter spem et timorem constituta.
dum fortitudinem adiutoris sui considerat.

democritus presumens sponte provocat ini-
micum. cum q[ui] p[ro]p[ter]am infirmatatem atque

morsam reuocat ipsarum inimicorum se refugii.

Odiorum pugna. q[ui] uoluntate dei

Dix multe presentem felicitatem despici-
entes. Sup[er]ius commendauerat q[ui] p[ro]p[ter]am
suum deum. et quia nunc querens quod de car-
ne fieri uult. responderet se carnis curam
non habere. quia uanitas est omnis caro. q[ui]
in eam qui eam illicet et sup[er]stic[us] amans
omni studio et diligentia custodiuit. a comp[re]-
hensione scire non posse. Quos nimurum
o[ste]re deus. quia dum nimurum corruptibile
diligunt. adamorem dei incorruptionem in
assumunt. Odiorum inquit obseruantes nam
tates sup[er]uiae. Bene sup[er]uiae. quia. t[em]p[or]e

transitoria ad necessitatem appemimus. ma-
tamen ad sup[er]fluitatem diligere debemus.
carnemq[ue] mortuorum non indecens fore.
Si ab inimicis his praeipue que[re] salutem
animi unius condicere intendatur defendam.

Domi dissipat consulta grecorum. et cap[itu]lum

Genres intelligunt pecatares populi

stula. principes sup[er]bi. Conflitum ga-

tum est concupiscentia carnis. cogitatio

populorum et concupiscentia oculorum. Con-

flitum principum est superbia uitri. q[ui] omnia

ideo deus reprobat. q[ui] mundus transit et

concupiscentia eius. Benetamen populi cogi-

tationes habent non conflitum. qua stula

impopulis significantur. initialis domine

nocentes me. expugna impugnantes me.

Nocches sunt qui uero malignantes

infidantur. expugnantes sunt qui apte

p[ro]sternuntur. Iustus q[ui] occulitos nimios suis

uocari cantum. i. ad futurum iudicium serua-

i. manufelos expugnari. i. in hac uita coan-

punti postular. ut a[cc]urum pena manifesta

alios ab iniquitate recebat. quos p[ro]m[ulg]at

malitia p[ro] exempli donacionem annona-

bat. Ideo deus omnipotens manifestas in-

uerias seruorum suorum sepius etiam in hac

uita uolentur. ut quam[er] meriti apud eum

in iusticia apte donos ostendat. quiamus

hoc alios adamorem iusticie accendat. quod

ipse aucto[r] iusticie se eam tantum diligere

manifestat. **A**proposito arma et scutum.

Rpons pugnare. sicut reguntur. Quidam

enim contra electos dabo; mox pugnat

verbis gladio. Verbum falsitatis expugnandi

psapioniam. gladio aduersarios resistimus

psapientiam. In sapientia q[ui] accipimus ar-

ma. scutum impatiencia. S[ed] cur deo dicatur

apprehende arma et scutum. nisi q[ui] ille-

nobis dimicans aduersarios sup[er]at. quinos

pugnatores contra aduersarios armati. q[ui]

sicut ab ipso dona eius accepimus. ita sine

ipso donis eius ut ad salutem non ualeamus.

Quodammodo. Cyprius rescriptum est ad fratrem suum. Et hoc dicitur. Quodam oculatus insidiatur seductus. Vnde in scriptura. Tunc facit diabolus aliquando plenem. Ali quando plenacum exprimitur. quod plenem aperte eis sentia per diabolum in occulto et uestita significatur. Unde psalmista haec duo temporanorum genera exprimit dicit. Cripiens mopem de m. f. c. e. & p. a. d. ei. Quid est enim mops. nisi qui circumdat diuinas non habet. & quis est paup. nisi qui tam aliqua iuratum dona accipere meruit. sed tamen auctor affectionem iuratum non punit. Insuper ergo manus fortioris opprimit pauperem in manus diripientium afflige. quod nimis antiquis hostis os qui nulla virtute robusti sunt insolenter pionerunt iniquitatis subire. ab his uero qui tam aliqui spiritalis luci bona colligere insipiunt. occultis dñe pietatis dona iuratum solliciti. his quos agri sentia percussi latro est. Fur si illis. quos occulta fronde seducti. Unde et his fortiori necessaria est ut possint apte pugnantes unire. illis uero circumspicito. ut possint occulte insidiarentur amere. Cum ergo diuina pietas quosdam contra agram semiam finimici ceterorando. quosdam autem contra occultas eius insidias per circumspitionem illuminando custodit. quod anno ergo mope de manu fortiori. et diaboli pientib; paupiri eripit. ut et illi croudant dominum. et mihi causant dampnum.

Quae ignoratio intermissione pote

Dolores iniqui qui temporalia bona gerens preferunt. cum in hac vita proficiuntur. quasi in eternorum contra electos surgunt. quia dum ipsa sua felicitate inserviunt. non loquendo sed propagando testimonium phibescit. iudicium bonorum quod de eternis et inuisibilibus domini datur conuincere studiunt. Unde recte que ignorabam inquit interrogabant me. Oculi enim bonos deputant se

litterate interrogant. quia cum eis differat mirantur quod illi se ad appetitum eius immundant. sed quia haec non diulos sed amarbons est quicquid de eis laude inmedio psterunt. hoc bonum per experimentiam si cognoscunt.

Sed et anno 2012 et anno 2013

Desperata menobus forma umendi prescribunt. Anchi ergo homo dicitur ab aliis subditus ab domino exora am. Primum subditus ab omnem agendo precepit. et despicias. clende subditus ab in adona agendo de iurib; suis non presumas. Nam et ille quoque deo subditus et tenet. qui aliquando seita iurare posse presumit. sed inquis in. Sub hoc obedienciam primi in nichil dicere et intelligam. quoniam ergo frustra conor. Quiescam potius et expectabo dominum ut faciat quod sum. est. Opemne dñe. Expecta dominum. Si inde quomodo expectas. Nam innotescit alii homines. Omnes expectant ducento homines expectant debent deforcent. Omnes pluitant. homines grām. Omnes ne ascendant. homines ne perirent. Statim psalmo legitur. Expectans expectiam domini intendit nichil. Qui enim durando expectat. sed desiderando non expectat. expectans non expectat. Qui enim pueratur edelior. hic expectans expectat. Expecta ergo. non solum expecta. sed expectans expecta. et pueratur edelior. et desiderans pueratur. Non tamen desiderabas desiderior tuus. scilicet esse tamen iurandis non sunt. qui dominum expectant. At enim. Expectans expectiam diuinam et memoria ih. Et croudant preciosas. i.e. d.m. et d.l. fons. Vide ergo quoniam iste expectant. Cum precib; expectant. cum desiderio expectant. et quod optime vnde fecerit horribilis nunc præcepit. Nam cum dixisse subditus ab domino statim adiuxerit. iusta cum ut subditus deo se dete non presumendo. et eos cuius auxilium expectando. Nam quid

et aliud deum orare nisi mente humili atque
deuota ad eum misericordiam semper respicere.
Propterea enim non dixi ea cum hunc
illud, sed tantum ea cum, quia nol alio atque
quam affectum bonum exigit, qui tuum ne
cessitatem etiam te non loquenter cognoscet.
Cum ergo oras, quem petas potus quam
quid petas cogitate ubi dulce sit, ipse quem
petas quicquid tibi preendum fuerit, qui
dubit. Sicut malo loco psalmista concen-
tratur dicens. Oculi mei semper ad dominum,
quotiam prie, e. d. I. palestinos.

In vestra bonorum nunc oculata est, quia ibi se
iustificari parague, ubi ab hominib; iudicii
non possunt. Et quoniam iam misericordia
exemplum opis, sed in abundantia ab iuris
mentis. Instituta autem iustitia cum
quasi lumen edatur, quia qui in bona opera
sua ab humana laude abscondiuit, ueniens
in eam ram secum, prius inerna claritate
glorabuntur. Unde et in alio psalmo dicitur.
Num est uobis ante lucem surgere, ante
ueritatem iudicari claratatem exaltari. Si sicut
postquam sederas, quia tunc fructuosa abi-
cerat, exaltatio. si prius vos inhumis miti-
xii exilio spem propter deum humiliatus. Se-
quatur. Et iudicium tuum tanquam meri-
dem. Justitia bonorum ab opis iuris
quod faciunt, iudicium eorum est premium
iuris, quod dignum. Deus et educit iusti-
cam secundum, quando manifestabatur opera
iuris, quae fecerunt, educit in diuina
quando manifestabatur quale bona opis sum-
prium elegerunt, video iustitia tanquam
lumen, iudicium uero tanquam meridies
et darum lumen edatur, quia non nescit
omnis claritas bona opis claritate, gerne
reborgans. **P**atitur enim deus et euangelista post
Considerans michi hunc uerbum uer-
itatem, non potest iam legitimi esse in cog-
nitum, quod totiens est patienti expiati-

S; ueram nichil vel expiatio cognacionem
non dedere, uel si alter cognoscere si debet
gran ipsa potius cognitio data non sit. Quos
sistic necesse fuit, sine manu ualda crudeliter
poterant, ueram iam minime ipsa uera origi-
nato michi lapset est, quoniam preterea
dolorem expianda, affutare, me inquietare
coheret. Sed quia totiens post expiandum
malorum despissus me undeo, ipsoe adhuc
anxius tristis gustus premio. Dicam tamen
enon sine dolore dicam, patitur enim et cor-
rupti sunt, e. m. a. f. insipientia viae. Et hacten
hez uerborum expiatio michi non servie-
sara, quia tamen multa scimus, eam si none-
runt, ppter eoz instructionem non est omnino
tacenda. Patiuntur inquit et corrupti et
e. m. Diligentius consideranti quatuor hic
genera hominum occurrunt, premium est
eum qui iniquam uulnera sunt. Secundum
eum qui p. uulnera profecti sunt sanam, ter-
tium est eorum, quibus obducta quidem sunt
uulnera, tamen adhuc permanescunt cicat-
ras, vulnerum signa. Quartum est eorum
inquit, ipsa adhuc uulnera hamata sunt
ne dum obducta reperiuntur. Si ergo p. uulnera
peccata negligimus, quia impetrari desiderio
panem et aquam, quando manifestabatur
peccatum deseruisse, tamen adhuc aratu-
peccati p. satisfactionem plene pingui sunt.
In his quasi quedam signa vulnerum perma-
serunt. Qui autem post peccatum sedela et
peccandi affectum deteruntur, necrum pecca-
ti plena satisfactione obducunt, abhis etiam
ipsa uulnerum uestiga discesserunt. Sic ca-
natus erat paulus, qui post tanta malam dice-
bat, nichil michi consensum sum, quod inimicorum
preterea uulnerum inuenire signa quidem
inuenire poterat, quem deinceps acta primita
te conscientia non accusabat. Hos sequuntur
huius qui et si uitam sine peccato docere neque-
uit, iniquam tamen culpe criminalis uul-
nus peccavit. Primum genit. est peccantium

Sed si et penitentium rerum est eorum qui
penitentiam sunt corredi. quantum est cor-
ripimur atque non sunt corrupti. Propter
sunt cogit. sed si sunt adsanctatem conuersi. Ia-
ci sunt sancti. quatuor sunt sancti. Cesis sans
collegi potest. de quo genere hominum iste sit
qui cicatrices suas adcorrupcionem reueras
plangit. Penitentia enim iam cecata. peccatum
iam noluntur decruciari. nam peccati
nondum adhuc meo plene sanatus erat.
prosquam puerifici. ad integrum sanitati
in illius corporis et preteritionem
iniquitatem. unde nesciis dicitur putra-
cunt. ad deinde adiunguntur. corrupti sunt
cicatrices meae. prius enim prava desideria
ad mentem redirent. sic quodammodo cicatrices
obducte interius compertilescent. Deinde si
cum noluntur mala mea adoptionem re-
pudiantur. nam prie cicatrices quasi exspectant
abundantia sante corrumptum. Causa quoque
corruptionis explanatur cum dicitur. a facie
misericordie meae. Sapiens aspirando dicit.
non ille qui sapientem palato eos peperit. sed ille
qui ueritatem iudicio mentis comprehendit.
Vnde etiam ex quodammodo expors. non
absumit miseriens dici potest. Illo anchore
novo et. qd si quibet ueritatis cognitio
aperte dicitur. nisi illa quae non solo auctor
s. pippam agnoscit. rerum comparatione
familiariter enim quodammodo atque pfectius
ex parte quam auctora cognoscimus. cogni-
tionem ueritatis quam immobis doctrina in-
choat experientia confirmatur. Hoc et rerum
natura docente didicimus. quod enibet
rei qualitatem pfectius psum contrarii expe-
riantiam uideamus. quia ab bona pfectu et
io ambius et delectabilius amplectimur.
cum post longam miseriam tangat respon-
sus. Hoc quoque est quod de misericordia
tanto amplius nostra liberatione dignus.
quanto nobis enim sapientia ipsa uerita de-
qua cregit sumus. Et derelicti aliquando nisi

tribulationem cognoscimus. quam fructu-
mencia fuerit erga quam tempore quis est in
nos fortassis amabatur. Propterea quodam
loco scriptura admonens nos dicit. si in mem-
orie malorum neminem sis honestus. et in
tempore bonorum ne inmemori sis malorum.
Omniorum namque bonorum in tempore tribu-
lationis animum pspem erigit. in memoria
malorum in tempore prospiciatis accusto-
diu sui cautorem facit. Cumque alterno
sapore se utrumque contempnat. nec donari
tas p deflationem detinet. nec proscriptas p
manem leticiam in tempore difficit. Ne populi possit
amoy se p temptatione dic. Hoc fabula p filio ecclie
prudentia uirum sapientiam misericordiam p. Quia enim
ne presencia da beneficia cognoscit. nec
sua picula futura prenderet poterant. quam
prudentia saporem inimicorum palato non ha-
bebant. Imo ergo sunt. quae nobis semper sapere
dabant. mala iudiciorum uisa que euasimus. et
erga quam conseruimus. Ovis enim
stulta cum malarum declarationum labo-
rem non meminit. easdem declarationes si
quando pulsata fuerit temptatione taceant
non ponuntur. et quemadmodum mali et p
angusta pariendo premitur. concupiscentia
carinalis declarationem ab hominibus uare
cum memoria doloris amere recenseret. ite-
rum carnis illecebris concupiscentia. uiaq;
amiditate ad carni appetitam rapitur. et
os quamvis amicissimis sit dolor. firme datur.
Nam si bene memor sapientie dolopis qui
malam declarationem sequitur. nequaquam
ita infirmis mens ac eius appetitum trah-
etur. Hoc quoque erga accepta. si amimus ab
eius recordatione non despicer. ab inuria
conditio ut solo pudore nos cohortare potu-
isset. Quia erga cicatrices peccatorum nimirum
nequaquam aperturadictum. nisi p
punctate certe pdesiderium. non ulti-
ppraua desideria meis meis praeterieret.
sinon pnis amemoria pteritarum mis-

riarum suarum & preterea beneficiorum con-
sideratione despiciuntur, plangat iste inspi-
rituam suam aedictat. Putrificatur, i.e. c. me-
metam, inf. me. Se libet ab his considerare, quare
non amplius dicit abusus pietatis mea, vel
propter insipientiam meam. & a facie insipi-
entiae meae, interum nesciit nobis ista ante-
hunc signare voluerat. hunc ipse mors lo-
quendi considerandus est, quia sepe mordi-
no eloquo similes postea inveniuntur, cum
dictetur a facie domini ad a facie minima, sine
etiam quod magis obscurum est quam dixerit;
humana figuracione carnis corporeis n-
umquam etiam incorporeis agitur facies
memoratur: quod mali loquendi minime
nimis & cognoscunt, lumen canem fuisse du-
bitum, non est, quod latas etiam frequenter cap-
tuarium positione colligunt potest. Quia enim
ubique occurrit facies deinde si postum,
congrue inscriptura pietatis presentiam
sive instantiam atque importunitatem signi-
ficamus. Quid est ergo quod cicatrices si solim
ab insipientia & a facie insipientiae putuisse
corrupti & dicuntur, nisi quia de gratia
nequaquam non usq; ad lapsum peccati de ser-
reteri non prius ita insipientia deo nobis
habentiam diu importunata fuisse. Quid plon-
gam negligentiam nam anobis recollecte-
muntur cogitare statim cicatrices vulnorum
nominum non solum propria desideria punte-
hantur, sed usq; ad operationem prauam corrumpantur. *Nostri faciem dominum finem;*

de domino responsum.
Vita ista pretiosa brevis est, mala est, in-
certa est. Quia macta est die deo. Non
sacra nichil domine finem meum. Quia brevis
est die deo. Cetero mensurabilis postulat. v. m.
Quia mala est die deo. Substantia mea tan-
quam nihilsum ante te est. *Vniuersa
uirtus omnis homo uincit.*

Alia etiundem quam mirebus istis ut-
sibilis, cernimus. Alioquin uirtus, qui
in nobis insuperioriter sentimus. Ista est

ora uana sunt, quia cum incorruptionem la-
buntur, sive suam perdunt. *Uincentia autem*
que pimuritatem defluit, magis miserabilis
uanitas insuecit decorem amittit. *Uincentia*
que uanitas omnis homo uiuens, quia e-
fors pimortalitatem preterit, uanitas per-
militatem, qui si saten in altero pisteret,
uanuersa uanitas non fuisset. *Oulta se-*
cibis tu domine, dan. m. t. c. f. q. s. t.

Orgia que sunt deus fecit, etamen
illa spes aliter deus fecisse dicitur, p. que
homo ad eum reuocatur. Illa gemitibus
quisque non sua fecit, quod administratu-
manam mente ab amore ipsius amittere.
Illa autem uanitas que hominem ad amorem
de reuocant, quia nos suis faciunt, quodam
singulari priuilegio sua dici possunt. Quia
spiritus psalmista beatum dicerat, qui
ad dominum mundi uanitatem in respectu
fructuosa est posse administrare, consequenter
admonit dicens. *Oulta fecisti tu domine*
deus n. s. m. t. scilicet opera restaurans
me, quem non fastidium meus multa sit
numero, et ne facilitatem contempnas pro-
funda in sacra scripto, hoc est etiam quod cum
dixisse, multa fecisti, c. d. m. m. t. statim
ipsam eorum profunditatem demonstrare uo-
los adiunxit, et cogitationibz. r. u. s. a. q. s. t.
ut et multitudine inuicibilium varietate de-
lectationem afficeret, profunditas exercita-
tionem. *Et si ingredieris in uidelicet*
uana, l. cor. d. cong. inquietatem sibi.

Magnum malum est curiositas, sed
autem alienum non est indicat, quod
annuum sumus, ad inspiccionem facile inchi-
nat, illas enim alieni peccati suspectus co-
eius uterit, si non prius eiusdem peccati
affetus in coradicasse. Justo iudicio di-
cessum oculis prauitate saltam de alio existi-
mationem colligit, per candem se existima-
tionem maffectioni prauitatis amplius
accedit, unde ueracter mens sua, corrum-

pnit. unde fallacter aliena actio nimini-
tarur. ppe qd psalmista contra cuiusmodi
loquens dicit. Et si magrediebatur ut inde
re uana loquebatur. Curiosus et enim dicit
ime quasi. aui dendrum ingreditur. quod
alium seruum sagacitudo perireat.
Vana loquitur. quia ut nimis suspicere
et possit. eos aquib; caueri non mult se du-
gire sicut. Deinde iniquitatem congregat.
qua cum liber a omniis fuerit. qui quid
reprehensibile mucrone potest. fraudulentem
moxe suo cohererat. Congregat autem
panarium nimina. ut post longum silen-
tium. cuncta simili obiecta plus noceant. qui
nimis opinionem laderent. si pse singula
plata fuisse. sed quia hoc si correctionis
ssecionis affectu unquam opatur. sed pcam
nostram colligit. quae siue diuinam est inde
aliena actio fallacter pnfiamam obtinua-
tur. inde ueraciter mens eius pugnaciam
contabescit. **Quemadmodum** deinde
conuersus ad eam. trahebam in aude dicens.

De

Qe sunt dona dei. sons aquariorum
autem est donorum. fontem aquae
decedat. cuius deiderum amplectimur.
donec ad deum pueniam. Qui dona dixi pte
deum non amant. hi quasi aquas. et non
fontem deiderunt. Simum. autem bo-
num ideo plurali nomine sonum exprin-
tit. quia lucet in se unum sit omnium. nam
ergo bonorum impo conatur. Vnius soni
quia unificat. unus sons qua indecens
plicetur. Ieo siue certus deiderat. qua
neustatis defectum reparare coepit. Sed
distructus deiderum ut crebat. Si qd omnis
mora deideranti longa est excludat. quando
veniam. quando pueniam. quando apparebo
ante faciem domini non ut uidar. sed ut
uidet incepit. quem prius missis non
uidebam. sed hoc nunc deiderari potest. ha-
beri non potest. Quod & interius. Fuerunt
michi lacrimæ meæ pates die ac nocte. par-

car dolens. requiram flatus. uocabo suspiris.
lacrimæ nutritient deiderum. donec pientia
hacte affectum. flebo qd ab eo deido fido qd
me qd amo. Non amo plemente tristitiae deiderum
futuram beatitudinem. Irriguum signis
qua deo. dexta anima mea ad deum forte-
num. Irriguum inferius qua dicitur in
ubi et deus tuus. hoc ad pretem plemente inferi-
am prout. qd obprobria malorum sustineo. qd
terram felicitatem non amo. Ciqua me
impudente felicitate deiderum absque
medio non habere multum dicunt.
His qd infestationib; factus uader copiet.
Si mihi adsum pugnaciam reuerius. et qualis si-
prensis uite pugnaciam considerans reuise
me. vix castigatio quis. Hoc ueritas sum.
Quantam transibo. ptabernaculum ad do-
minum. i. plaborem ad regnum. Quasi dicit.
Cum depreximus inq' molestia constans
sum. qualis si pueniam inq' conditio infor-
mat non sum. Hunc autem recordans sum
quidem potest. pueniam adveniendum. qui pri-
noluerit equanimiter sustinet laborem.
Quia transibo ptabernaculum ad dominum.
Tabernaculum est pretens' gloria. domi-
nalis patria. Itabernaculo locis e. quia
ex ea fidem mita mansio et non potest. Ille
suum transibo. plorom tabernaculum. sum
locum tabernaculum. ut in confiditate auditer
de fide. abeat timor pte. do in locum in fu-
dem rectum non solum tenere inceptum sed
utq' infinitum in ptabernacum. Ita exire de
de labore certaminis. quia nimabile est tabe-
rnaculum. et multa tam meo fulgore compla-
uitas. C' qd ptabernaculum ad dominum.
i. plaborem ad regnum transibit et agnou.
do animam meam iam agnitus etra me
non effido. Sicut angusta anima confit-
te. sic leuia diffin dicit. Q' quisq' g'meb;
transitoris letari appetit. extra se animam
suum effundit. Qui uero terrena omnia uana
et considerans. securus inconscientia bona

grediuntur quicquid hic mala se amittat etiam
etiam. Supradicta ante anima effundit. qd
pro contemplatione guidium in amore
vindictoris dilatur. Scum anima mala se
effundit ut statim animalitas que exterior
est delectationem amat constitutam. quam
minus quisque fidelis mala rationis corriger
debet dicens. Quare tu es anima mala
quare doles te perdere. qd non potes retinere.
Quare conturbans me. quia est priuilegium affec
tum coniunctus sum. mala turbatione
ego interturbatus esse non possum. Spota mala
et simile pro eo transitorias delectationes
spontaenae pmaioribus postmodum
ipsi videntur consupercari. Quidam vero
confessio illa. Cui adoratus facio qd spes
tunc laudabo illius et confidabo illo qd
dubitandum non est. quia ipse est dulcissime
malius mei. i. similitudinis mea. homo
est deus meus. non est dubitandum. quoniam mor
alis pmaiorum exercentur tribuat. quem
psalme moralium assumptio morale
confat. qui pro nobis mala mortem pati
voluerunt. multorumq; nobis mala fini
donabit quod potest facere. quia deus est
nec denudat. eis dubites qui prob
homo factus est. nec de potestate qd deus est.
Atque ipsum anima mea perturbata est.
Quo anima mala conturbatur ad me soli
refunditur. qd quia nisi pmaiorum peccata
cum precellit. carnis corruptio si est.
videlicet eius corruptio ad meam conturbationem
miser restringitur. quia semper culpa pmaiorum
cum corruptio oneratur. vel atque ipsum
et mala ipso. quia et si forte conturbationem
non mutemur. ipsa can sic conditionis cor
ruptionis conturbatur. huc exteriora incertitudo
peccati definiunt. ipsatamen uicia exenti
me corruptione extra conturbant. Quis ergo
ad hibentia sunt remedia contra recidiva pe
ccata. Baptizari iterum non possum. nam
mala baptizatus contra cotidianam peccata

contaminari fontem lacrimarum habamus. et
friscum baptizari. pmaiorum paucam. nam
pmaiorum ppenitentiam. Sequitur gnos
gia primi baptizatus impenitentia. sicut
populum stolidum pdesertum gradiente natum
de peccato. ut quotiens mihus inter decato
peccatum arcessimus. p penitentiam resi
ciamur. Quia gnostice anima mala ad nos ma
ximos conturbant. memorie dei finis de
terram iordani. ut. Nam adhuc remissionem
queramus impenitentia. quam olim acce
pimus in aqua. tanto siuoculus quanto nos
ipsius sacramenta signatos et cognoscamus.
Quid enim pmaiorum rectus acceptus quia
baptizatus. et quid pteritam iordanis nisi hu
mana natura abita fonte baptizatus?
De terra qd iordanis memoria dei finis quando
eandem ablutionem querimus impenitentia.
quam iam olim meminimus nos ab eo acc
pse magis. Sequitur. Et hermoni amon
te modico. Subauditur memorie dei finis her
monium interpretatur anathematizatio.
Subapostolo autem diabolum cum omnibus
spiritibus et pomis suis anathematizamus.
ex quo conformes facti amembis diaboli
separata sumus. Homo et pmaiorum aro
do separatus. Et hermonis plures.
modicis pmaillitare. Quando magis per
penitentiam adeo iuritum dona ppteratu
amissa requirimus. quasi de medico monte
hermoni eius memoria sum. qd sic olim nos
diabolos separatus. ex ppteratu exaltatus.
sequitur conformatio xpi tempatos
meminimus. De terra iordanis ei memoria
sumus quando a candens naturam quam p
paucam baptizatus ppterato abluimus. p pen
itentiam nunc ablueritdam offerimus. De mo
dico monte hermoni eius memoria sumus.
quando preciamur dona iuritum cum hu
militate nobis restituimus. que ptes nos ab eo
accepte meminimus? Quod utrumque memo
ria dicatur quia hoc terato peccamus. quod

pruis accepisse nos recordamur. Et nescire
de peccare. quia ab his absum mno-
rit. i. iudicium damnationis ad confir-
mationem suam ad dicit iudicium morta-
litas. Si undemus utrum qd pmo homini
peccata iniurias es morem. credamus z
utrum. et quod peccantibus nunc. et impecato
presentibus iniurias damnationem. Ab his
g. i. iudicium damnationis. ab his sum ioz
iudicium mortalitatis mrocat. quia hoc
illud confirmat. vel iudicium ignis futurum.
iudicium aque pretium. Vel nouum te-
stamentum quo penitentiam precepit.
ad hoc confirmationem uetus testamentum
adducit. vel ab his diuinis sapientibz mno-
rit. ab his sum conscientie humanz. quia deus
qui p sapientiam suam occulta nostra fideli-
liter percurat. eadem pfa conscientia nostra
accusat et condemnat. Ac qd uobis
necessarium est eis nmo misericordia peccen-
do querere. in cuius iudicio tuis alienis si
quartatur. quia sua quisque conscientia accu-
sante condempnatur. Hoc autem totum
ubi cognominis? Innoce cataractarum
marum. i. msermone predicatorum tuorum.
Qui predicatoris idem curaret dicens. qd
psumiam doctrinam stellarabz; cordis humani
terram infunditur. Innoce cataractarum
andimus. quod sicut omnia causa non sicut
impeccantibus; communio mortis. namque qd
causa non est impecato pseuerantibus; commu-
natio damnationis. Quomodo autem semper
quod antiqua communio causa si fuerit?
Omnes iam exponimus didicimus. quam
unius utrum fuerit quod peccante homini
omni communio est deus. Quomodo didicimus?
Omnia ex culpa tua. scilicet tui super me tran-
scerunt. Sicut uolumina undarum super
naufragium alia post alia transirent et ob-
rurunt. donec conquassatum et confactum
deorsum demergant. sic pene expassiones
utrum huinus super hominem mortalem aliq

203
203
atq; aliq; conquassantes et confringentes per-
transirent. et tandem deficienter inspi-
dam mortis demergunt. scilicet tui comu-
nis et cordianus penitentes excedens exercent
et singulares auctoritate que nec ecclesi
omnibz nec esdem semper euangelium. Omnes
et aliq; talique ob. Qd g. pfa iudicium ta. que es-
timatio suum iudicium pormota. Cedito possum
illam evadere dum ad hunc tempus super est
nec est potest. Quoniam tuis si recipitur pe-
nitentia tua. Scio. qd inde mandauit deus
misericordiam suam. Observanda deinde qd pecca-
tum hominis insipiens utra punire. ne ger-
nam damnationem homo evader possit.
hanc g. misericordiam deus p predicatoris homini
mandat. ut presentis mortalitatis mltitudo
agnoscens. pliberatione sua futura libenter
tas penitentes suscipiat. Hanc autem mi-
sericordiam idem inde hoc est insipiente
mandat. quia homo nimis patet animo
insipore quecumq; mltitudo possum de-
militate tribulationis audire. Sequitur siue
alia translatio haberet nocte declarant. sub-
auditur ipsam misericordiam. Quod enim inde
nos insipiat de mltitudo huius comitis
interiori uerbo docuit. hoc immo deinde in mltitudo
tale p singularis quadam tribulationes ex-
culo declarant. Qualis enim insipitu parci-
re fructus sic sati innocentia. cum impenitenti
etiam una non immiquam quam necessari
fint tribulationes ostendit. Quos g. inde man-
dat insipere declarat. quia qd uerbo dicit. ex-
culo compaginatur. Vel siue alia translatio
habet. Inde mandauit deus misericordiam suam.
et nocte caritatem ei. Quod sic intelligi potest.
Olandantur. hoc est punitas suos peccatores
salutem uertitatis punitis misericordiam suam.
qd nos demiserit huius utrum libertate inde
cum caritas utrum germe pulsantibus mor-
taliatis illuciferent. video interim in nocte
utrum huius mandauit caritatem eius. lau-
dem suam. ut si insipitu die et misericordiam

pepero volumus. in prefesta adueritate
ab eis laude non recedamus. Dignum est eni-
us in gloria sua proprium cum habere
volumus. minora hinc misera iustum pre-
dicemus. Quia ergo peccatumus. quod flagellum
sufficiemus. quia expiationem expectamus.
impeccato confitamur. in manu culparum. infra
gello laudemus eius iustitiam. interprone
sporum eius misericordiam. Apud me oratio
ymaginatur. deo utique mea. in correctione. di-
cam deo suscepimus misericordiam. in correctione.
Apud me oratio inserito. in abscondito. Ideo
abscondito. quod per am. non hominibus; sed deo
soli placere concupisco. Deo utique mea. quod dum
me fors flagellando iustificat. minus ini-
ficando aspirat. Dicam deo iustitio cum sus-
cepimus agnoscere fucus. scurus dicam. suscep-
to mens es quod in dubio confundaris. ab hac
dicitur non presumo. vel in presenti dicam.
predicamus deprimitione quam habeo iam
impe. quam quasi factum teneo. quod facien-
dam sine dubitatione expecto. Quare obli-
vis es mea. Amatus amans et patens ad
diversa rapitur. nunc deprimitione gloriat.
nunc de dilatione conqueritur. sime se det-
lectum propter pondus voulacionis. nunc
se suscepimus propter fiduciam deprimitionis.
Quare oblivis es mea. Parvulus deditas
patet amata iustitio. et quoniam ad omnia nota
respondet. de oblinione causatur. Cument
etiam mala que patitur. Quare tristis mea.
et ne in delectu supflua tristitia. dum affligit
me mique minima. et quod sepe plus gauden-
tium quam tristandum est in afflictione corpo-
ris. exaggerat causam adiungens etiam de-
trimenta iuratos. dum constringunt ossa
mea. iurutes destruuntur. Postremo sum
mam malversationem minicorum. expro-
brauerunt ih. q. r. m. inimici mei. In quo
non minus leditur. sed tota societas punitam
obfuscatur. Hec omnia patior. dum incedo.
1. dum iuria recta gradiendo perficio. Vbi

occulte meritum minuit. dum se ebona agen-
ten mala parentem dicit. *Iudicame deus
& discerne causam meam. d. g. non sc.*

Aliud est indicium scilicet causam. aliud
scinditum retributum. Bonum ergo qui
imperfici inter malos sunt. nam et in causa
is una non sunt castra ut deinde punitum
causam discernat. et si nichil. quatenus nos
salubriter retributio indicat. si per causam
in manu hic agnoscit non sc. discernat. Quia tu
es fortitudine mea. Ideo pro te ab eis separari possem
quod cum omnium malicie grauerit potest.
non tamen ab eorum sociari mea suspiciam
et fiduciam in eorum meritorum distingui. Sed
differtur quod patitur. ideo clamatur. Quare
me appulisti? Entre lucernam et cuci-
tatem tuam. Psidem illumina. percuti
fidem remittere. Illuminando misericordias
reinvenient uterque. Ipsi duo deliquerunt
me amalis misericordia. et induxerunt ab bona via.
Quae bona? immortem. in tabernacula. In
mortem ductus sum psidem. In tabernacula
ductus sum poponitem. In tribu ad altare
policitionem. In mortem ut alta ardorem.
In tabernacula ut fons faciem. Ad altare
ut nesciolo. O mens et tabernacula. de
preterita. altare de finitu ubi plena caritas.
et deo art. in tribu. ut immoler et contemplari
ad altare. 1. ad deum qui letat et uerant
mem. et bene uiuentem letat. uerant
ten enim non letat s; comitatis. de dei
qui letat. 1. m. Si exterior homo noster uetus
corruptus; s; interior ille homo noster de-
dictus renouatur. Caro enim nostra que
per mortem dissoluta. impresentia uita non re-
nouatur. Siquidem autem uiuentem suam in
ihac uita renouare incipit quando per agnem
dei uirum. renovans desideria uerant
deponit. Deus ergo non uerant in manu s;
uiuentem letat. quod quatuor agis car-
fors arcerunt. tantumq; mens interius
spiritu gaudio consolatur. Ideo inquit. confit-

204
204
Dolor meus thara. Quia tu leugam in uictus
ssiuicatus. non gaudium carnis s; sp̄c
diliges. sed ergo carnem affligam. ita uadabo
remissionem carnis. Conta quos qua am
malitas murmurat. ipse tam incepundo ca
ngit. Quare tristes es anima mea. **D**ecl
mali sentiens p̄as atra tua.

Tu uenies in homine uiam nobis pecem
plum flauum. tabula uia quequio
boni in nobis est p̄missionem deducisti.
Vd seminas m̄as. p̄ pleras celabofas mas
mas iniquib; prius scđin carnem ambula
minus. ana tua bona declinasti. i. remouisti
qua amplius pillars non curritus postulā
in maria directus sumus. **H**umiliata est m
pudore anima nostra. i. m. t. noster noster.

Doloris sunt cogitationes nunc. terra
ancen prauia deideria. Bene autem
tuus anima impuluer humilitur. ac deū
natur conglutinatur inter ea. quia nisi p̄ nos
anima trans se cogitans. subducet. neq̄ q̄n
carnem deideria immunda obligant. Sed
qua prima anima uariantur. minicur. post
modum caro ad immunditiam glimatur.

Sp̄cos sona p̄s
Homini. retrudo op̄is. diffusa est
grā in labi tuis. partas predicationis. Prop
terea benedix te deus in eternum. felicitas
retribuimus. Primum benedix. ad hō. posta
benedix. ppter hoc. ad hoc. intemp. ppter
hoc ingenerat. ad hoc benedix ut bonum
pſciantur. ppter hoc benedix ut bonum re
numeraretur. **V**is in meo enus non com
monuebitur. **A**diuuab̄e can. d. m. dulicu.

Bata cuncta qui regem habet. deum qua
cum fors bella p̄tetur. pax eius natus
non concubatur. sed ille quirebat habet an
nam in memore dei solitam. ut quecumq;
fores molestie p̄stuprare. tamen usq; ad silen
tum interne quietes non irrumperat. q; deū
qui pacis amator ē cor turbatum inhabere
non potest. Sed quia tam pacificam habet.

- oner deus non inuenit in ipso eam facient.
adiuuab̄e can deus marie dulicu. O amē tem
petue. dulicu. in luce. O amē. q; roncor in
opacitatebus. dulicu. quia p̄tēbus opa
rebet. Adiuuab̄e uolentia. quia nemo inui
tus bonum facit. Adiuuab̄e ematorem. ac edifi
cat ematorem. requiebet inuenit. exigit
cunctatem. **V**enite & uidete opa domini
que possunt prodigia super terram.

Venite inquit cunctae opa domini.
Primum enim. posta inde vos
cum in trebris ches. ibi opa domini uide
non potest. Venite & adiuvet inuidet per
incum. que huc feci milie. Vide opa domini.
Quae opa domi. Nisi celo. non. Sicut deū
celo posuit res in terram. Primum enim deū
deū feci. deū quo malo trā de celo n̄ agit.
p̄gredit. & hec quia terra fuit ab operari
uidet posuisse. nec terra in deū. ininde
alio homines nūcuntur. Sunt quidam alia
que non de celo sed de terra p̄dant. & deū
quae seem. aiternis super terram posuit. non
dicens ei s; in deū. non terram p̄a pro
mens s; reclamans. Que sunt ista opa domini?
Domine audiu audiū. t. t. c. o. t. i. e.
in medio dum in animalium cognoscens. Quo
modo posta sup̄ terram? Verbum caro fū
et e habuitate in nob̄. Quonodo proviga.
Parvulus natus et nob̄. filius datus et
nob̄. inob̄is. n. c. atomabilis. d. f. p. f. s. p. p.
Sup̄ terram posta sunt. quia terram copacem
componunt. proga sunt quia uenturi sili
guo portendunt. p̄digia sunt. quia pater
fūtū seculi. Sup̄ terram posta sunt. quia
principes pacis. Austerens bella. pacificans
hominem. uirtus & exuta. terram carnis do
mino amm̄ utq; subiacens. Arcum
conteret. & confinget armā. neritans & ma
chinationes diabolii ad nichilans. Sunt com
bunt igni. dura corda. molles igne s̄tandi.
Quib; patentes & pace plena redditā. cōhorta
teria uoc̄. sequuntur. quia omnes uolumari

adserit bonum iurantur. Vacare & mendicari
quoniam ego sum dominus. O misericordia
tuam fragilium fragram misericordiam tuam.

Admitte quoniam ego sum peccatis uris
ante debet. Audite quid dicit. Misere
me deus. Rais enim misericordia dicitur. con
siderat quod iudicatus nec fallit potest quia
sapientia est. nec corrumperit potest quia iustus est.
ne una potest quia omnipotens est. nec de
catur potest quia ubiq. est. Vnde ergo nullum
omnino excusatione sive defensione locum est
deponere ad solam misericordiam flagrantem se
concedere dicens. O misericordia. O quanta est iuris
huius verbis. O misericordia. de te ducere. O domine
aguiusculpam meam. intelligo reatum meum.
Si quid feci. scio quid merui. non ignoror cum
quoniam causa agitur. non ignoror quid pro
culpa mea debetur. Volo peccatum nuncum
absondere. sed tu nos omnia volo restituere.
scilicet omnia. volo effigere. sed tu comple
teris omnia. Quod ergo solum iustus de te fugio
ante fugio nam. fugio ad misericordiam. O misericordia.
Hoc ut mors iudicium. cum seruo tuo. et
non iustificabitur in conspectu tuo omnis iniurie
quoniam ego sum peccator et criminis tenuis.
Non ergo peto ut iudicaris mecum. sed ut mi
seraris me. O misericordia. Tu quis es. dico
quis sis. Cens fortassis ad misericordiam flectar
supponam agnitionem. Non inquit dominus. Sed volo interim latere. quia tamen latere
non possum. Volo ut interim me celias. hoc
non ignoram quod omnia scias. Tunc enim
simulque erubescere non tam dico prioram designatae.
et quanto in familiariter ante culpam extita. can
tonagis nunc confundor post culpam agnoscere.
Non ergo dico domine misericordia danto. quemad
modum alibi dixi. oratione dico dico. tunc
manuscuidum est. nec sicut aliquando blandi
ens dicere consueveram puer tuo. si latem
seruo tuo aut filio analle tui. quod hec omnia
nomina familiaritatis sunt. et ideo quoniam

misereris prolata priors gratia beneficium
admonerant reducent. tanto gravis scimus
culpe ratum accusarent. Tace ergo hic omnia.
filio. chilumulo. absconde. ne forte aliquod eorum
commemorans. ita magis natum redderem.
et me magis reum demonstrarem. Volo nunc
tum ego non agnoscit ut circums possit tu com
placari. Ille ergo quies domine quis sim ego. tan
cum miserere confundit peccatum suum. dam
pnanta culpam fratrem. querenti misericordiam tuam.
Misericordia mea deus. Non enim audio dicere de
me. Deum solum agnoscere. meum non sum. Igo enim
peccando te perdidim immaculatum sequen
do at recessi. malum amando ab uno docebam.
Proprieta quasi leprosus. quasi aetius. quasi
separatus. quasi immundus. quasi alienus ap
propinquare non audeo. accedere a presumo.
Et tantum de longe stans. raro tenet mea
cum magna devotione. cum magna cordis
conversione clamatio. idcirco ostendere me deus.
Dicant qui boni sunt. dicant qui mundi sunt.
dicant qui puri sunt. dicant qui sancti sunt. dicant
qui fidi sunt. qui heretici sunt dicant de
meus. Igo qui immundus sum. qui pollutus
sum. qui abiectus sum. qui longe sum. qui pa
trum deserui. qui immundo me uenidi. qui in
regionem longinquam abiui. qui hereditatem
meam perdidi. qui substantiam meam licet
ose uiuendo dissipavi. Igo non dicam de meis.
non dico pater meus. sed tamen misericordia
mea deus. sic me sicut unum de mercenariis
tuis. quia non sum dignus vocari filius tuus.
O misericordia mea deus. scilicet magnam miseri
cordiam tuam. Non dico scilicet magnam mi
sericordiam meam. sed scilicet magnam misericordiam
tuam. quia haec magna sit mea miseria. man
tam tamen est tua misericordia. O misericordia. in d. s. m. m. x.
Volo parvam misericordiam querere. quod nec te dect
parvam misericordiam dare. Jam enim exaudito
ne dignus non essem. et amagno parvum quere
rem. O misericordia. in d. s. m. m. x. triam. Nequaquam
domine magna postulans de meis meritis

confido. sed tuam magnificemam honoro. O miserere mei. dñe. misericordia tua. Propterea magnam infidem tuam. ristet magiam infidem tuam. ostendere mei deus secundum magnam infidem tuam.

Mirabilis deus misericordia tua. Quid mirari fors. Iesus est mirabilis deus. Scimus mirabile est quod assereretur sciens. quod ad magnam factum est quomodo mirabile non est. Mirabilis deus misericordia tua. Neque nos fors respicias. Nam quod fors est mirabilis est. quod natus es mirabile est. Iesus ergo unde. non miraberis quicquid fors apparuit.

Michi autem adhuc deo bonum est ponere in domino deo spem meam. hinc homines bona sua. alius in necessitate bonum est consilium suum. alius in prosperitate bonum est gaudium suum. Oichi autem unum est bonum adhuc deo ponere in domino deo spem meam. Similiter flumina temptationum bonum est michi adhuc ne dissoluiat. si fluvio uicta ueritas bonum michi est in illo anchora spe figitur. ne conquassiterit distractus. Ihesus autem nec induceretur bonum est consilium suum. quia non liberat. nec in prosperitate gaudium quoniam non confortat. Ideo unus consilium improbat. alterum gaudium. ut quod ponam consilia manna mea. agendum dixi quod frustula deciperis. **A**utem commedit in tua misericordia sicut etiam.

Curia sunt mala in quibus homo affligitur. et quatuor bona in quibus confortatur. Unum malum est exterius sub homine. aliud malum est exterius in homine. aliud est malum interius in homine. Unum exterius sub homine est. cum in his que fors possideat dampnum patitur. Unum exterius in homine. cum carnis infirmatur. Unum interius in homine est. ueritas conscientia. Iribus his malis. quatuor bona opponuntur. ut infidem uia non comaneat. sed beneficia propria uata flagella.

transcendentia. Et namque bonum eximis sub homine in tranquillitate rerum temporalium. et est bonum exterius in homine in sanitate corporum. et est bonum interius in homine scientias conscientiarum. et est bonum interius supra hominem dulcedo celestium gaudiorum.

Plus ergo confite. pppm quanu abstulerat. quod per peccata nostra peccatum. sed pppm etiam natus que supra nostra sunt consolamur.

Quoniam longe est per in p. p. etiam nisi ipsa. sed.

Ovariorum sunt paces. duas dat mundum. et duas dat deus. Undus dat pacem in tranquillitate rerum temporalium. et dat pacem in sanitate corporum. Deus dat pacem in tranquillitate mentis. et pacem in quietu contemplationis. Et ea pax que est in tranquillitate mentis in homine est. et ea que est in quietu contemplationis supra hominem est. Nam illam amplebit loquuntur. quia eam imperfecte trahunt. hanc super sandos. quia eam prefecti ob concidunt.

Opus sursum erat. homo deorsum. Veritas in celo cum iudice deo. misericordia in terra cum homine indicando. Vbi cum misericordia est. si cu[m] misericordia non est. Ut descendat enim forte nescienter ueritate. quoniam illam ab hominem uenturam sciebat. et de illis ab uerita uictibus. descendat ergo prius misericordia. ne se ueritas preueniret. acceptum ab homine ipsa postea non intemperante. Accepto ergo tempore afflumpera ueritate descendat deus. ut ratione ponatur cum homine. Quod cum uidisset misericordia. noui gratia diuinum consilii. ppter in obuam illi. deum cupiens mitigare. placatum adducere. Cernens autem ueritatem obstante multa incedentem. primum occurrat illi. rogans ut gradum sidere. nec nimis prospicuerat. donec fundente orationem suam. ad dominum. Ibi ergo misericordia et ueritas obuauerunt sibi. tunc misericordia denunciatae querelam coaram deo deposuit. dicens ergo se ferre quod ad hoc negotium socius ad-

uocata non fuerit; presentem cum namquam
deus sine utraq; hoc conire. nec aliquis fa-
cere conficeret. Cum enim inquit scriptum
sit: ueritas se me domini misericordia uertetas
quoth sola ueritate contentus misericordiam. do-
minus meus non uocauit; precipue cum non
solum aqualem; sed priorem et misericordiam
et debere scriptura ubiq; comminueret; neq;
enam scriptum est. Veritas et misericordia. sed mi-
sericordia uertetas immiserit se uic domini.
Quare ergo que prima et debet nunc posse rema-
re quod magis me gravat ac contumaciam tuu-
rum uocata accedo? Et contrario uertetas respon-
dit: In hac tua misericordiam comitem dominum.
ne. et posse ne debere. tunc quia consilium uo-
lument eius contrarium eorum curam sit. et o-
cato mias opere presens ipsa et non posse.
tum etiam quia cum ipso exulta non sit.
Hoc etiam ipsam misericordiam magis oportet
rationem reddere quare ipsa gredientia deo
non affuerit. et absorta eius magis et lesum
dilectionis in ueritatem in uno comite nec carpe
compulsius sit. In hoc misericordia respondit.
se ne malitia invenit agit etiam. ne male
ope occupatam. sed magis schonou et mul-
tati domini sui confundere que non perdere
sudent et destruere sicut ipsa uertetas. sed
saluare. Illam et notandum potius et accu-
fando que famulos ministerios dominum
tantum uelut immunit. ut cum omnes abi-
erint nullum patiarum indulgentiam
aliquam leuiari renocari. Veritas autem
respondit non esse deens bonum dominum
et uult. malos seruos et multos habere.
Misericordia dicit tamum deum sine ministeris
et non debere. Veritas affirmit autem namquam
homines merito debere dampnari. misericordia
respondit eos uerbom fieri spontanea et
pictate debet renocari. Veritas dicit quod
deus malis omnino patitur non debet.
Misericordia dicit. si nemini patitur deus.
et numquam bonos habebet. Veritas dicit

se nolle ne posse. tot sceleris hominum tolera-
re. misericordia respondit. gratiam domini ad-
indulgentiam supabundare. Veritas dicit.
Uultusque prouegit incorpore acceptare.
Misericordia dicit. Omnis homo magis im-
uertatur ad dominum. huius. his ergo in fibi ob-
uantibus; et ad diuersa uoluntatem de in-
nata desiderantibus; uidens deus tam diuer-
sas sententias ad effectum simul pedere
non posse. art. Scriptum est. O misericordiam et
ueritatem diligit deus. Quas ergo diligere uult
semper prodest. iusta uirtus dicitur de dei
impactu factus est locus eius. non potest illas de
codis sustinere. Concordia autem et non potest
uoluntas tam diuersa est. Veritas enim
uult ut totum impetraret. misericordia uero
ut totum condonetur. que simul fieri non
possunt. Proprieta ne ergo qui amatoe pacis
suum compellar in manu societatem illucque.
nece et ut nos studemus utrimque ueritas no-
lumentis adiunxit. contentum inducat. In
hoc uertetas respondit. se nimis laudabilis
si aliquid multum reuinqueretur. oris dicta de
se minus amabilem frumentorum gratuita
pienter solvantur. Iudeus interrogauit
fiuerent ambe suas uoluntates meus ar-
bitrio ponere. et quod ipse inde discernere
sine contradictione annuit. Quod utraq;
iniquitatum fieri posse sine dimidione
nominis et dignitatis sue concedente. et
dicit. equum sed uider. ut peccatum homi-
nis et proprie ueritatem punitur.
et proprie misericordiam separare dimitatur.
In hoc ergo ambabus consentientibus; uertetas
adiret dicens. iustum est ut sic prius
misericordia cum homine fuit. ipsa in glo-
rymanst. ita nunc ipsa interra. cui hominem
punitur. misericordia cum deo celum con-
cedat. Scriptum est enim. art. misericordia
et ueritas precedent faciem tuam. Si ergo
prius misericordia precessit uertetas punitur.
iustum est ut nunc misericordia maneat uerita-

206.

precedat. Tum misericordia rogans ueritatem meam et communis pacti. scilicet ne quicquam ultra concessum contra hominem mohatur cum domino ascendet. Veritas autem intra nos et hominis iuuenienti ibi omnia mala et digna penitentia et clamare certe de terra. hominem accusans. misericordia vero non desistat in glorio domini nostrae. pro homine postulans. homo inter terra pueritatem stimulatus peccato se confitebatur. id est in glorio misericordiam sicut confitebatur misericordia. homo confessionem absolutionis ex proprio faciebat. inferno et haec preceps; siue dominum ad confirmationem hominis compellerebat. Veritas de terrena confessionem hominis ostendebatur. iustitia de glorio proficiens. misericordiam dei aterram maculabatur. Veritas dixit: pater puerendum qui puer in malum fecerat. misericordia dixit postea misericordium talandum qui etiam in malum confitendo beneficeret. Pueritatem accusabant et misericordiam ppter ueritatem iustificabantur. Quia ueritas de terrena era et iustitia de celo prospexit. Quia ergo misericordia cum docebat hominem erat. et iusticia exortans adeo cum homine erat. iam inter deum et hominem iustitia par erat. ascendit iustitia ab homine. ad eum pacem postulans. descendit pars adeo ad hominem iustitiam amplectens uicinam. Tunc autem iustitia apaceam. Numquid optime fuit et mala dimicere. nisi etiam studiat bona conferre. Lex autem peccata per indulgenciam. non nunc confitit dona uirtutum per gratiam. Respondit pars et dicit. Dominus dabit benignitatem et tua misericordia dabit fructum suum. Nunc autem interim iustitia ante eum ambulabat. et ponit iusta gressus suos. Quod audirens iustitia perirens ruerat et ab hominibus ut ab eo si discedat. donec dominus ponat in iusta gressus suos exueniat.

Bonorum est confiteri domino et pallere nomini tuo altissime. Duplex est confessio.

206.

Uta criminis alia laudis. Confessio criminis est conuersio peccatoris confessio laudis glorificatio crederes. confessio criminis est in delectatione malorum. confessio laudis in uultatione boni. confessionem criminis partem timor. confessio nem laudis parte amor. Propterea bonum est confiteri domino. quoniam nimis est ipsa letatio nomini cuius boni quoniam suavis. Exemplum manifestitudinis eius fuit quod peccatores ad se venientes non repulit. exemplum suavitatis eius quod qui cum gustauerunt salutem non portaverunt. exemplum mansuetudinis fuit quod infirmis compadebat. exemplum suavitatis quod impeditis conformabatur. suavitatis compadebatur. confortabatur. datur ueniam. experientialis non indicans penitentiam. sup febus conformabatur spiritu laetitiae et meritis caritatis. Semper uerbis a. dum meritis. meritis uerbum eibum carminis. Ut in apollinis peccare. et fuisse lacrimas ad pedes eius confessionem criminis ipse ut ostendere mansuetudinem suam. quatuor certe date fiduciam appropinquando eteo ueniam indulxit. penitentiam nullam in dñe. s. ait. Vnde et amplius non peccare. Dicitur et malo loco. quod habebet iste loculos. rei que dampnatur suscipietur. conformans se misericordia in qui euangelium predicant de euangelio uiuant. paulus autem noluit sumptus accepere euangelium et gratis factus est minister uerbi et ministrans. paulus magis aliquod fecisse quam christum. Ute autem ministro misericordiarum inuenitur voluntate. ne presumatur non accipientes. et confundantur accipientes. et clamaretur non esse christianus faciens quod noluit facere christum. Propterea cum fiducia accedamus ad uenientem. in derelinquandu suauem.

Exhortatio

Psallice Be spiritali cythara. In cythara duo ligna sunt. Unum infernum. alterum superius. Infernum lignum cauum est. super solidum

et. Inter utraq; ligna tenduntur corde clavis
quib; dam deosum rendemus, quib; dam sur-
sum trahentib;. Suppones claves plectrum
roque, ad inferos autem claves corde duci-
as passus resonant. Iuxta ligna due sunt crucis.
inferius lignum crux carnis, superius lignum
crux mortis. Crux carnis est afflictio mortis,
crux mortis est compassio mortis. Inferius
lignum solidum non est quia omne ab morte
dolor, sed conscientie bone gaudium si tollatur
fons spiritus doloris hoc minus uertutem in hoc.
Supponis lignum solidum est, quod dolorem
domini penetrans, monstrari potest, singulis
poterit. Corda et corpus hoc tenduntur remac-
tare inter penam carnis idolem cordis. Infe-
rie clavis obtrina, superius est amor, quod uno
re caro configitur amore animus uulneratur.
Ita ne malitia invenatur, iste ut ad bona sensi-
tetur. Predeum est genere affectum cordis
apprehendens ad se trahens et astupiora re-
ficit. Corda sicatur et tenditur ut contum-
neatur, et a hominis plus amalo mundat.
postea ambo exerragur, ut fieri, ut tensa
sicata pablitentiam, tenua patientiam.
Inferiores clavi rotundi sint, superiores rotati,
quarum circunspelus et debet amor per
rotus.

Circum est interclusum nec corde
conseruatus, i.m. r.r. dominus. Hoc est fides
scordis homo qui inserviet et commodat,
disponit sermones, s.m. i. q. i. n. commone-
bitur. Hoc est opus. Immemoria serena erit in-
fus. a.m. n. timet. Hoc est retributio.

One sum sole iduo sum
genera discantum. Alij uirtutem
querunt, alij uertutem. Quiram
alterum muerte appetunt neutrum
contempnunt, quia nec uirtus odibile est
amato, nec ueritas, nec uirtus contem-
pabilis amaro, uirtus. Sunt autem qui
uertutem querunt uidentur, qui tamen quod
non muuantur et punitate s. puniuntate et

querunt uertutem sine uirtute huc uolunt, sed
ueritas non est sine uirtute, nec uirtus nisi ui-
tate. Alij dicunt bonum est uolumus, sed sapientes
et uolumus. Alij non iustificant, quia uirtus
sapientia dicitur, sicut qui dicunt, sapientes
et uolumus sed bonum est uolumus si credimus
quia sapientia purum confirmat. Sola
iuuitus est, sed etiam immaculata mina qui am-
bulant in lege domini. Sola sapientia, beatu-
qui seruantur testimonia eius, m.t.c. e. cum.
Hic et psalmus primo. Beatus vir: q.s. a. i.
et una, p.s. scit, m.c.p. n. scit. Hoc est sola
iuuitus. Sed in lege domini, a.c. c. l. e. o. v.
et nocte. Hoc est sola sapientia. Verbi gratia
statim uirtutes premitur, quod multa ser-
uolunt, pauci facere, ut prius pridium domi-
nus, minime deuici consueta. Postea autem
corde mundo quietatur sapientia. Primum
discit quod facias, postea querit quod sisas. Ideo ip-
sae beatuimmaculata, postea beata qui seruantur.
Beata immaculata. Omnes libenter audiunt
beatuim, sed non omnis liberenter audiunt immacu-
lata. In autem si uis est beatus, ego imma-
culatus. Quis est immaculatus? Numquam
polluit, ut ablutus, sed immaculatus, ut
huius immaculatus. Primo qui non est au-
sus, scito, qui est uerus his. Ille quia non est
preuaricatus, ille quia est reconciliatus. Ad.

Precepit dei multus
nomina, significantur: via, iuxta
monita, iustificationes, iudicia, ser-
mones eloqua, mirabilia, equitas, uerba,
ueritas, iustitia. Via, dicuntur, quod faciendo
puerum audiam, lex dicuntur, quod obser-
uationum ita proposito ligant. Testimonia
dicuntur, quod evidenter amonent pens, ut
primis ut premis, ut domis contestantes.
Olanda dicuntur, quia facienda indicunt.
Iustificationes dicuntur, quia impleta, aream
liberant. Iudicia dicuntur, quod unicuique pro
merito debetam ueritatem prouinciat. Ser-
mones dicuntur, quia narrando instruunt.

207
Coqua dicuntur, quia agere significant. Or-
tabilia dicuntur, quia insolita precipunt, et
magis ignorare provocant. Canticula dicuntur, quia
sciam iustitiam facta sunt. Verba dicuntur, quia
significationes de sanctis ad homines. Veritas
dicuntur, quia ita esse dicunt. Justitia dicitur
quia in eis iustitiam ordinatum continent.

Alii sunt in lego ambulantes.
Alii sunt in lego stantes, ali alegre decli-
nantes. In lego ambulante qui non profici-
unt. In lego stante qui ab uno non recessunt. In
lego declinante qui non faciunt proflavunt.
RES SVNT VIE. Vrtecl via hominis.
Tvia diaboli. via dei è ueritas. via homi-
nis necessitas. via diaboli iniquitas. via dei
et diaboli. ut iniquam fleti possunt. ut adiu-
tandam: quia nec uita dei mala. nec uia diabo-
li bona aliquando est potest. via hominis mu-
tabilis est: id duxera inflectitur: hoc est ut
ad uiam dei. ut ad uiam diaboli. Si enim ne-
cessitas inrequetur adcupitatem. cupiditi-
as ad iniquitatem: ita hominis fletitur
ad uiam diaboli. Si autem diriguntur admen-
surae. mensura adiustacioni: via hominis
directa est ad uiam dei. Proprieta art. Vnu
diriguntur uic me. et.

Confitesor è indirectione cordis. Co-
munitus diximus: quando humana
voluntas dum uoluntati conformatur:
id: ut homo id quod deus voleat: et quod
dilexit diligit. Ad hoc autem plegm dei in-
strumur: in qua nobis uoluntas dei demon-
stratur: que uidelicet uoluntas nři: uolunta-
tis regula est. Ideo pruis uic hominis. tota-
pote ad custodiendas iustificationes dei dimi-
guntur: postea homo deo indirectio cordis
confitetur. Quid est qui deo confitetur: Cui
placet quod faciat deus. hic deo confitetur. Ille
autem est cuius uoluntas: et ea directum at
in auoluntate dei non discrepet: ut approba-
do vel improbando. ut ostendo. ut amando.
ne misericorditer. nec ut transgrederemus.

I 470 o corde meo exquisitus te ne repellias
me amandatis tuis. Paganus enim fides dei
non exquirunt. qui dicunt bonum creare
tribuunt. Similiter falsi fideles qui alio
plus quam deum diligunt deum non exquirunt.
Deum exquirere est extra omnia querere. sicut
ut aliud est credatur. dilectione ne plus dilig-
ent. Toto corde querit. qui hinc solum inten-
re concupiscit. Ne repellas me amandatis tuis.
Sepe homo accidens apud amorem accepit repellere
ut sepe amundo sepe adiuvabo. aliquando
ad eo. aet ipso repellitur: ut priuoluntatem pro-
priam. ut pars concupiscentiam. Quolin-
tate. quam repellitur: quia cum eo co-
deus mult. propria uoluntate alio mult. quod
simil fieri non potest. quia eo co deus mult.
Pars concupiscentiam repellitur: quia dum
aliud caro apparet. uoluntas sp̄ie non sine diffi-
cilitate ad effectum procedit. In mundo re-
pellitur: dum ut amoris premitur: ut pro-
spers irreficitur: ad diabolo repellitur: quia
de suggestionum illius importunitate sine
cessatione reformat. Ad eo repellitur: quando
ad illius maiestatem contemplandam fit
gens incomprehensibilis lucis radiis reverber-
atur. Que tamen repulso na non es: exer-
citatio. quoniam idem homo at tempus a
summis repellitur: ut priuoluntatem melius
inimis gerat. Unde dictum est. ne de-
dime uita aterno meo. Hoc è si deimas de-
dina et redas. O domino glorie sale iacob. Asce-
dunt angeli et descendunt. Quodam ascendere
sunt. descendere necunt. Autem est enim
descendere. aliud preceptum. Non: uoluntas
sunt sursum me. Si ascendat nos pectora
omni membra. scars & descendat per extenu-
tionem opis. Si metus descendere. metus conser-
vare. incipies tandem post indeferam et
inmodicata uichementiam ascendendi capo.
Cum descendis indecur dognat deus qui
sursum est. S: seruimus et. Exclusus deus

170

et humilia respicit. O) clavis q̄ abit et ut humi-
lis sis cūdatur quam sublimis et ingnorari.
Vales nolando suscirent. et descendunt sup-
teram terrenas. S; alio loca munda
dignitas. alio luctuosa polluta ecurunt. Si
q̄ descendis. munda sit reipues tua. Quo
est contemplatio nisi gloriam? Quo opatio n̄
terra? In contemplatione nolas. In operatione
sedes. Se hinc loca munda. opera bona. Vta
munge luctuosa. ubi conquisito est conten-
gentia. haec sunt opera immunditiae iniquitatis
appinquantem. Ille ergo repellens cum
repentari. quia si bene resides. validior con-
fingos.

In codice meo abscondi doquia tua. in p̄cecc
abi. Incede doquum da abscondit. q̄ illas
p̄ dilectionem suscipit. p̄ minoram remittit.
p̄ humilitatem regit. Si numquam tege-
re tur non soueretur. si numquam mani-
festaretur. non multiplicantur. Cui indus ē
recubum ouium. opus pullus. frue muri.
Non manifestatur. nisi interratur. Peccas si
non recipis. peccas si recipias ricas. peccas si
recipias ante tempus expomis. Primo
duricia. Secundo negligenter. Tertio superba.
Ideo absconde ne pecces.

Benichus es domine doce me iusti-
fications tuas. Non auditories legis
nisi sint apud deum s; factores. Igitur p̄
bonum opus iustificans dicens. Justifications
dei nonne qui intelligit iustum ē ut qui
mala cum declaratione p̄petrante. bonum
sine dolore elaborare facere non posse. nec
murmurare in pena. qui humiliatur pro-
culpa;

In labiis meis p̄mittantur omnia iudicia
tua. bonus ad. Primum humiliat
silencij. Deinde studium boni opis. Post
modicidacia p̄mittandia verbū. In codice mo-
sileatum. Doce me iustifications. opus.
In labiis meis p̄mittantur. verbum. Ivo si
que homini labia tollunt. ut loqui n̄ possit.

Ignorantia quando netat. et conscientia mala
quando erubet. Propterea contra ignorantiam.
morde meo abscondi doquia tua. contra con-
scientiam malam. doc me iustifications tuas.
Primum iudicium loquendi significat. Omnia
rideta ois tua. Nihil abscondi. hoc est errorum
dici. Quis dixisti mihi ego p̄mittantiam. Nihil
de tuo abscondi. Nihil enim adest. ne vel fal-
situdinem predicarem. vel hereticarē negarem.
Iudicia cordis que sunt abscondita. Iudicia
oris que sunt manifesta. Iudicia ois que pro-
positi sunt. Iudicia cordis que abscondita. Iudi-
cia cordis ubi sententia est dictata. Iudicia ois
ubi sententia est plena. Que grammatica sunt
p̄mittantur. que abscondita sunt ferri non
possunt. Ita tunc corpora ēt. in illis p̄mittit
clavis ēt. Quatuor autem sunt quibus iudicia
sunt. Aliquando relat deus malum p̄ malo
ad bonum. ut faulo p̄gam pro culpa ad co-
rectionem. Aliquando bona p̄ bono atra fū
ut dura abundantiam pro iustitia ad retri-
butionem. Aliquando malum p̄ malo ad
malum. ut hereti et antiocho. inde p̄gam
pro culpa ad damnationem. Aliquando
bonum pro bono ad bonum. ut abrahā. vob.
habundantiam p̄missit ad salutationem.
In mandatis tuis cōcerbo. Exercetur q̄
presenti studio a meliora futura bona eri-
datur. In mandatis ergo dei exercitor. qui sic
semper bona que agere considerat. ut p̄ se
ad bona agenda que necum cōspicere preparati
credat. ut se non quasi consummatum ex-
stimes. s; semper quasi incipientem attingat.
Considerabo mas tuas. Via dei est per
quam donis uentis interna aspiratio.
Via dei est per quam ad illum imus. bona
opatio. Vias q̄ dei considerat. qui studio boni
opus exercendi munigat. Vias etiam da con-
siderat. qui aduenientem eius internum ad se
diligenter obseruat. quando ueniat. tād qua-
los ueniat ut agnoscat tempus iustificationis
sue. lovet.

Lucerna polib; meis uerbū tuūm. Lu-
cēna lumen intēta. lumen inuāst. diuinitā
imbuīnātāre. vas humanitā. lumen diu-
nitātis vita ma. tenebry ignorātia. Precessit
xp̄e fētis lucernā. sequitur xp̄ianus tenuē
exempli seminā. Proposuit humanitatē
lucēntē exdiuinitatē. exaltūt lucernā ut
indēamus fide. ambulēmus op̄ationē. dirige-
mur iuratiōne. precedentē inūm multa
souerentes. dō.

Siart oculi seruorum in manib; domi-
norum suorum. Vbi baculus ibi oēs.
Seruus enim est qui amet flagellū. Oculū
filiū adiacet. oculus seruū ad manū. Ita
oculi nostri ad dominū dūm nō in donec
inseratur nostri.

Ecce quam bonū & quam iocundū
habitare s̄ ē inūm. In hoc mundo
quædam bona sunt. s̄ iocunda non sunt. &
terram quædam iocunda sunt s̄ bona sunt.
Bonū & iocundū s̄ habitare s̄ ē inūm.
hoc ē caritas. Iuno animo non mino loco.
Nam loco inūm. & e animo non ē pena s̄
amino non loco bonitas. loco & amino felici-
tas. Prima uirat et ut membra capiti co-
herant. sed ut ase minem non recedant.
Exprima uiuunt. & sc̄da inūm sunt.

Dulcia fauāt. meis doquia tua sup-
mel ex meo. Numquid putas siater te man-
ducare. consuecerat uerba de ut dicere. &
dulcia fauāt. meis doquaria tua? C̄ quis est
qui uerba manducet. Si ḡ manducantur.
uerba dei. utiq̄ cib̄ sunt. & qualis cibus?
Non puto uenit. s̄ nemis. mino leuum
uenit. cib̄. memis. Non inquit scriptura.
in solo pane uiret homo. s̄ in omni uerbo
quod pectet ab ore dei. Et tamen aliqua si-
militudo et inter abum ventris. rebum
mentis. quia ab ore uerba de cib̄ dicta sunt.
quoniam sunt cib̄ corporalis carnem refac-
ta sapientia mentem pascit. Cib̄ corporis.

208

tra habet mīsc saporem. nutrimentū. massa.
Saporem delectat. nutrimentū sustentat. mas-
sa onerat. Saporem apalatum pīmet. nutri-
mentū ad naturā. massa ad ministerium. Gula
pepit saporem. stomachus nutritū. nutri-
mentā. Alterū ad rectificationē. Alterū
ad grauamentū. Nutrimentū ut illud mo-
pus trahit. massā ut illam cicat. Sapo-
rem quodam̄ sp̄tūlās ē. nō solum sūlū dicitur.
non grauat. Hic est quod famē inficiat;
ficiari nūm q̄m potest. quia ibi nec appetit
mensū. h̄i nec delectatio finē. Instomachio
autem famē satietatem trahit. quia ibi ap-
petitus edendi ceram mensurā fit. & de-
lectatio finē. Nam q̄ ille nutritū
quod sustentat non pepit. sine massa q̄
grauat ne id quod p̄dest ultra modū ap-
petere incipiat. ipsa quam simil p̄cepit
massā illum onerando refringit. Nam cum
cum prægaurare. quodam̄ sufficeat mē-
ritus pondus ipsum quod mutus tolerat. no-
lūmarie iam appetere desinit. nutritū
quod reficerebat. C̄ ego h̄i cum manducas.
nō interrogare fauces tuas si tans at. q̄
si indicū illarū fauēs. p̄s quam ex
delectatione repleas. stomachū. rūmū one-
re sufficabes. Veretur ponus de mensura
edendi confite. p̄spūs quam illum dolere
mias. fauces abandoneat compescit. hoc
rāma de cibo corporali intelligit dictum. Illa
de reflectione spirituali cibi. fauces potius
quam ventre sunt consilientes. fauces dico n̄
carnales. s̄ sp̄tiales. & ventrem dico. n̄ uenit
carnalem. s̄ sp̄talem. Nam sicut abum sp̄tū
aliam nouimus. ita fauces & ventrem sp̄tali-
lēs ab. i. uerbum da similitudē saporem suū
q̄m fauces & sp̄tales delectat. Nutrimentū
suum. quod substancialē sp̄talem p̄sat. &
ugeat. Habet etiam massā suā. quem in-
firmatatem quodam̄ premit & grauat. fau-
ces sp̄tiales dicimus palatum coros. Saporem

208

uerbi dei est gustus interius dulcedimus. Amma autem ipsa est substantia spiritualis. Nutrimentum uerbi dei est exercitium uitatis. Oportet uero pondus labores. Quia ergo sapientie interius dulcedimus sine fastidio sumuntur; qui de quodam spirituali cibis gustu fauoris cordis delectationem popinat; sed saturari non possunt. Quia uero exercitium uitatis quo anima passatur non sumuntur simepondere labores quo caro gravatur; quasi quodam sensualitate nre stomachus dum cibum boni operi exercendo popitet; ne uirginitas quia reficitur ultra modum apparet; ipse enim quo premuntur labores opis castigat. Jam ut etiam siue intelligis quod est uult quod sit dicere. Quam dulcia fanchies eloqua. t.s.m.o.m. Non enim at dulcia uenitri meo; sed fauabilis meis; n*on* stomacho meo; sed or meo. Aes i*de*cere; puerum quidem tuum domine uenter carnalitatem premuntur; sed palatum cordis natus sapore dulcedimus delectatur; quia eti*s* foris infirmate in gravar labor opis. natus tamen de siderum pasto dulcedo agnitus suauitatem. Hinc quod dicitur ille et carus ioh*s* quis uerbum derat facinet etiam libenter edere conficietur. de se phibet dicens. doc*p*librum de manu angl*e*. et dauerat cui. et eate more meo tamquam mel dulce; uiam deuotiam cum amaricatis et uenter n*isi*. Sic eti*s* faciat deuota librum uite. comedere uerbum dei. nec solum comedere; sed auide comedere. et noli propterea dulcedinem saporem detinere. si aliquo amaritudines feras muuerere.

Dominus iudicabit fines terre. De*s* iudicium suum in finem seruant ut compleatur iustitia. Non enim minudico hominis uictoria consumatur; et idem in diuina hominis procedat ut probetur homo. de*s* subsequitur iudicium dei ut remuneretur. Si totum iudicaret homo. n*il* habebat iudicium deus.

Audi israel. deus tuus. deus natus est ipsum adorabis. et ei soli seruies. Illoc torum de precepto est quod dicitur; quam preceptum padmontionem ad oblationem auditors annus preparatur. Audi israel. huius obedientiam. Deus tuus. hic nota gratia. Deus natus est. hic doctrinam. Quasi dicitur. obedientiam exhibe. gratiam intellige. ueritatem agnoscere. Quod audi*s*. hoc est oblatione quam exigens. Quod deus tuus est gratia precium. Quod deus natus. uertas quia illuminaris et perficis. Deum tuum audi*s*. qui tibi misericordiam exhibuit. et eis dum tamen ate seruatis accep*t*is. ut foras ab ipso est uirum felicitate. et quo ate exigit opus uitatis. et quod est primatum premium retributionis. Audi israel. hoc ate ans custos. ad quiesce*s*. Omnis enim natus ab oblatione incipit. quemadmodum opine uitatum ab inobedientia procedit. frustraque vel inobedienti gratia non communica doctrinam. vel non intelligit preceptum dicitur; Joc*ato* primum audi*s* israel ut sis oblationis. deus tuus. ut denotus certus. deus natus. etate ueritatem agnoscas. Dein sequitur preceptum. Ipsi*m* adorabis. hoc prout audis*s*. Et ei soli seruies. Hoc prout ad ostendem*s*. fides enim opans exdilectione perficitur fact*s*. quae non opus sine fide*s*. nec fides cui tempus suppet*s*. accepta est sine opere. Propterea adora n*isi* credendo. scribi bene opando. Quem autem potest*s* id quod dicit*s* ei soli atonitum*s*; referend*s* est ut dicatur ipsum solum deum adorabis. et ei soli seruies. Si hoc quoniam fac*s* poterit*s*. quia sepe inueniunt testamento sc*s* ueros non solum angelos adorasse. sed etiam homines legimus. nec tamen propterea alii*s* reprehensos inuenimus*s*. Et minoulo ap*s* quodcum etiam fidelis adorandum superi*s*; et predans summop*e* exhortant*s*. Scendum ergo est quia alio*n* homines adorantur. et alio*n* deus adorari preceptur*s*. Si namque ueteri scripturae quic*q* ab inferiorib*s* adorari dicebantur. quid do

os sine incarnatione genitum. sive capitulum in
dimatione ab his reuerentia exhibebantur. Dicitur
autem ad eare est etiam invenient phum
latum ac deponere subtertere. ipsius
principium ac finem omnis boni ordine. Quod
a soli nos debet nemo est sane mentis qui
ambigat. Unde ipse quoque propiphum dese-
ratatur dicens. honorem meum non alter da-
bo. et gaudi meani fastib; De seruante vero
topham competenter intelligi potest. quia
immanum omnis ille rectissime soli deo seruante
datur qui et secundum deum homini superior hu-
militate se subire. cuius causa da impugnatur.
fidem et contradicit. Qui autem sollicite nem
ita seruitute vel primorum hominum contra deum
quid faciat. vel terrene retributions lucros
intentione glori. primo anteponat. Sed
ingravio manifestior sententia expressa. Et hinc
namque locatio diuum seruitutem ab humi-
na proprio vocabulo distingue. quod latentes
non habet. Ibi enim dei seruitus latra. et hu-
mana duha vocatur. Et ob hoc idolatrie et ap-
pellata sunt. qui cum seruitutem quam deo
debet. idolis exhibebant. Sed latina luna
gra immane subiectum nomine seruitutem
comprehendit. ex parte obscurae significativa
facta est cum dicuntur ei soli seruites. quod
ingravio ambiguum non est. Sed cum hoc pre-
ceptum et patrum primitur. quare dictum est
ei soli seruites. quasi etiam filio et spiritui solo
seruendum non sit. Quod autem dictum est
soli. non excludit communem filii. et spiritus
scilicet quicquid deus non est. Particulariter filius
et spiritus unus deus est. ipse solus adorandus
est. et non alio. alter seruendum est. et aude-
re sententia que ei soli debita est. Nam et in
euangelio cum dicitur. nemo nouit patrem nisi
filius. non trahi spiritus scilicet apostoli cognitu-
ne excludatur. cum ipse etiam profunda derecte
apostolo sentitur. sed et eiusmodi loquendi
genus in dicatur. nemo nisi ille adducet qui
non hoc est quodville. Neque brevitate transcur-

re. adsequens mandatum discutendum di-
seamus. quod tale est. Ille affumas nomen da-
tiu manum. hoc adimplucom littere sensum
taliter intelligi debet. ut nomen dei homo in
nam non assumat. sed vel commendacum
confirmandum. vel ad idolum uenacandio.
sicut et neq; uola nomine diuino honore.
neq; falsum nomen dei assertio. Olysthe ante
nomen dei manum assumere est. solum dei
instabilis phumanitatem factum etiam
elimate. In manum quippe nomen dei assu-
mit. qui solum dei seruum extempore opti-
se credit. Solum siquidem patris filii dicitur
qua mislo et psalmum pater inimicibus man-
festatur. non solum quando pypsum mundus
factus est. uerum etiam quando pypsum homo
et redemptus. Tunc qui solum dei hominem
factum constituerit. nequaquam in manum
nomen dei assumere. quia quem
credidit hominem. pro quo assumpsit et tem-
pose. clam uerum agnoscat. pro quo sunt
exterminatae. Potest adhuc aliter intelligi. quod
dictum est. ne affumas nomen dei in manu.
In manum nam quoniam dei affumint. qui
solum dei ad se missum pypsa salme incar-
natum contempnunt. Quid est ergo dicere. ne af-
fumas nomen dei in manum. nisi sicut
uocarias et adoras eam. ppter hoc quod abo-
fatus es sic adora et uocari propter hoc
ab eo et redemptus. qui non nimis est contrit
cum redire. quam cum creante. Ad eundem
spectat sententia quod ipse filius metangilio
discipulis. et ppter discipulos omnibus. inde creden-
tibus dicit. Cuidas uidetis unum credere. Olo-
data quidem ut docere pum insinuatione
nos adorantes ut intelligamus cum in solum
adorandum anobis misia diuinitate qua-
condit. sed inhumantate etiam quare admittit.
Tercium preceptum est. obserua sabbatum.
Quattuor sabbata commemorare uideur
scripta. Primum illud in quo de perfectis
opus. sive requieuisse dicitur. Secundum illud

qđ filii fratral carnis uero dilectionum man-
datur. Ierum illud quod populo dei sp̄tē
seruandum precepit. Quarum illud. qđ
in reprehensione sabbatum p̄ sabbato s̄is dei
dilectionib; pollicetur. Duo ḡ sunt: sabbata
exterius. unum de eorum hominis. & duo
interius. unum de eorum hominis. Sabbathū
de istud quo exterius ab opere cessare dicitur.
Sacramentum ē illius interioris sabbati ē inq̄
ip̄ius ferme immortalitas. immortalis p̄-
teritas p̄petua & conculta beatitudine per-
ficiens. nullo unquam labore fatigatur. Sab-
baum hominis qđ ex exitu insibiliter seruan-
dum precepit: sacrastrum ē interior sabbati.
ubi mens tā p̄sonam conscientiam afer-
nitate peccati quicquid in gaudio sp̄cū locum
datur. hoc sabbatum quisquis impremit una
seruante uenit illius conscientiae maledictione
in. fuit autem illud iherū eiusdem sabbati p̄llobo.
m̄scū s̄t. Istud ergo p̄ceptū p̄sonā ad ipsos
p̄sonā interiū iudeatur cum dicatur obserua
sabbatum. ut indebet impremiti sicut p̄cipiū
cum eauodamīus m̄ta nos in gaudio do-
ne conscientie. quia nos cum iniurio sūcōpe
& potestate m̄teriam in gaudio uite p̄ver-
ne. H̄ ḡ sunt tria p̄cepta p̄m̄ta tabule.
inquit p̄cepta dei dilectio commendatur.
et omnia tria unus deus equaliter adoranda
æcordata precepit.

Sep̄im alia sc̄da tabula continebat. que
hominem ad dilectionem p̄m̄tu-
strum. C̄ p̄p̄tra sepienari distinguam-
tur: quia imp̄sonat uita tantum que sepien-
dit: uoluntur m̄ta carnos p̄catis opib; &
exeterius erga p̄m̄tu. postea consummatas
opib; & finitis laborib; p̄ contemplationem
pariter cum p̄m̄tu beneficianda indecum.
Imo ḡ p̄m̄tu extemporalis et quantum
ponit ad scholionem opis. exterius q̄ntū
p̄met ad effectum dilectionis. P̄m̄tu
p̄ceptum sedē tabule ad patrem p̄met

hominem. sicut p̄m̄tu prime ad patrem dei.
Verobq; paternitas prep̄ponitur: ut ob p̄p̄-
cipiū dignitate honoratur: quia sedē quādam
modum sic habemus principium nascendi
p̄ generationem aperte hominem. sicut p̄cipi-
uni cestendi ponditionem accepimus ab
patre. & paternas hominis sacramentum ē
et imago domini paternitas. ut distat ex
humanum mo principio quod indec quod
debet illi principio aquo est. & quo uide.
Si ergo dictum ē honora patrem tuum &
matrem tuam ut bene sit. si longeaus
super terram. Sicut superius dictum ē in primo
p̄cepto prime tabule. ut res non totum
ad p̄ceptationem princeps qđ potest. ē exibit
qđ poter p̄ceptam erat p̄missum est. hic
subiunctum est. Quod isti deus tuus. qđ
unus est. Hoc totum ante p̄ceptum p̄met-
tur: ipsum p̄ceptum postea subiunctum
ipsum ad oib; ratiōnē terribilis. hic p̄ceptum
p̄cedit. Honora patrem tuum & matrem
tuam. deū subiungit. ut bene sit ubi sis
longeaus super terram. Quid est ḡ quod ibi ē
p̄ceptum causa p̄cepta p̄metitur. hic
post p̄ceptum causa p̄cepta subiungit:
m̄t quia deus diligendus est propter scriptū
et homo p̄pter deum. Nam etiam parentum
si ad solam carnem respice. sp̄iale p̄m̄tu
non adquirit. Ex deo ḡ pr̄us inuidit. Et p̄pter
quod postea diligendus ē anobis. quia ē ga-
nita dilectio p̄metitur. nostra dilectio p̄met
gām exercitata. subiungit: In patrib; autē
carnis n̄t. si a deo solum beneficium m̄ta dile-
ctio tenditur: quia carnis uerbi m̄ta meri-
tum p̄metitur: quia ultra carnis affectum &
supra carnis intutum non proficit. ad p̄fici-
onem p̄m̄tu p̄sonās non pr̄met. C̄ ergo p̄ter
utram genitatis diligendus ē autē utri
temporalis. ut scilicet non ob hoc diligatur. qđ
hanc ab illo immo nullum utram accepimus.
S; quia p̄sonā ad solam utram intratur sum.
Bene ḡ cum dictum est. honora p̄m̄tu

et materiam tuam. subum ita est causa. ut bene
sit tibi. et sis longeius sup terram. sollecit in
ternum quia hoc diligere debemus in actu
tute humis. qd ab illo phane utram adum
firaram intuam finis. Et pulchre honestam
principium suum longioras punitur; qua
deo punctionem adhuc gerintate p
mentur: Sane quantum spectat adhuc in
litteris dñis: nos patres nōs honestare
debemus. et obediendo es inobedire monim
bis exceptis iniquis; dei patris dilectio offendit
tut: eos quantum nra. facias suppedit ad
mundo. S: et de patris sp̄is: id est prelatis
nris ipsi p̄missi intellige nichil impedit quib;
obedientiam debemus quantum nra habet po
sibilitas. et agendum minimo scrutum q̄d
suppet facetas.

Secundu[m] p̄ceptum ē.

Non occides. C omittenter sane in
imperienti mandato utrūq; longioras punit
tur: hic ne alienam utram exangiat p̄bice.
ut hoc exortare de sit quod principium suū
honestas adiutam que finem necat inhat.
hoc uero exortare proximum qd adiutū alien
finem in illo crudelitatis odio serdaxit. De
inde sequitur tertium p̄ceptum. n̄ mechabis
& quantum. non facias facies. Non mechabis.
hoc p̄met adiutam p̄prium. it furit facies.
hoc p̄cept adiutam alienam. Supra enim
inclusus est et suam & alterius utram confera
re. hic iubetur etiam & alterius utram non
ledat. Iustum est enim ut in via utri corrupcio
nen caueat. qui in partia utram incorruptam
expletat. et qui iam utram proximum p̄spicere
molestatam non opprimit. etiam p̄fandem
oculatum iubis que adiutum intendi data se
a non nocet. Et non solum ipse p̄se si nocet.
S: neq; nocet; et nocere volerit; sua auto
ritate ut attestari one fiduciam aut firma
mentum prestare non presumit. Hoc enim
sequitur mandato prohibetur cum dicit. Non
sufficiunt testimonium dices. Et quia abope

lēsions diu se cohēber non potest. qui merent
sua abominatione excoluntate ledendi si cohē
der. sequitur edicta. Non concipias in uxori
proximi tui. ne concipias rem proximi tui. qd
non meheris. non concipias uxori proximi
tui. Ne furta non facias. non concipias rem
proximi tui. Hec sunt decem p̄cepta. qd p̄m
p̄factions nra et semper p̄dant directio
nis. Prima enim p̄fectio p̄bonam op̄ationem
hominem insensatio dirige. Secunda p̄partit
proximum malum expandit. terza p̄partitum da
malum excolit. quia derarus p̄me p̄factions
lumen pergit. certararus sedē expandit lan
guidum. mildearus malum summan tollit
p̄factionem.

Onus autem ipse secundum p̄ceptum da
fine confidere tamē non oportet.
Nam si oso inveniendi et iniqui. excedo p̄ceptum.
Primum qd attende quod dicunt tūc ut adores
deum tuum & ferias illi. hoc est p̄imum p̄
ceptum. In adoratione agnoscē fidem. inservi
tute intellige bonam op̄ationem. Post hec se
cundum p̄ceptum sequitur: ut nomen derin
quam non affumas. quantum in utrum re
tans more tuo sit proprie tatem. ut post
fidem coadi sequatur confessio eis. Primum
dutorio ad bonam conscientiam. postea ex
plum op̄e ad bonam finem. Non sine ut
rum predicationis ad doctrinam. Dein sequit
terium p̄ceptum. et dicunt ubi abbati
obliges. Hoc est mentis quietam custodias.
ut si purioris exaduersis fuis occurribis.
Averte. S: dissas & pacificis etiam inter
ilos qui pacem oderint. Preches uertorū.
enon omittas caritatem. Hec sunt circa p̄
cepta p̄me tabule de his que praeceperit ad deum.
Postquam sequitur secunda tabula de his que
spectant ad proximum. Primum qd p̄ceptum
et secunda tabula in quo tibi p̄ceptū in honores
proximum tuum ut utram longioram habet
potiss. quoniam qui non honorat cū aquo est.
dignus est ut reuenerit si posse id qd est.

OUNQVS sepe macta scriptura
fuerit nunc, que uolo si possum sciat
postulas prae singulam enumerando ab
mitem distingue. Postea uero quam inter se
habere conuenientiam eadem p singula sibi
conferendo demonstrare. Primo loco ponuntur
vii. itoa. i. prima supbia. sc̄ta munda. tanta
ia. Quarta ruficia. quinta amarica. sexta gala.
septima luxuria. ^{A. Vener.} Coma hec seclo loco consti
tuitur. vii. peccatores que in dominica oratione
conveniuntur. Prima qua dicitur deo sancti
sicutur nomen tuum. Secunda qua dicitur. dona
me regnum tuum. Tertia qua dicitur. sc̄t uo
luntas tua. s. m. c. i. m. t. Quarta qua dicitur. pa
rem uenit confunditur da nob̄ hodie. Quinta q̄
dicitur. Domine nob̄ debita nostra. s. v. n. d. d. n.
Sexta qua dicitur. venios inuidas incompren
sionem. Septima qua dicitur. libera nos a malo.
Postea tertio loco sequuntur. vii. dona sp̄e sancti.
primum sp̄e timoris domini. Secundus spiritus
pietas. Tercium sp̄e sacra. Quartum sp̄e
fortitudinis. Quintum sp̄e consilii. Sextum
sp̄e uincelletus. Septimum sp̄e sapientia.
Domino quarto loco succeduntur. vii. uirtutes. pma
paupera. sp̄e. humilitas. Secunda mansue
tudo. sive benignitas. Tercia compunctione. sive
dolor. Quartu. curias. iustitia. sive desiderium
bonum. Quinta misericordia. Sp̄ta cordis mundi
ca. Septima pax. Nonnullum quanto loco dispo
nuntur. vii. beatitudines. Primogenitū gloria.
Secunda possessio terrena. uinculum. leua. on
solatio. Quarta ruficia. sacras. Quinta vita.
Sexta uersio de. Septima filatio dei. Hec
primo loco distinguere. ut metelligas ipsa inca
quasi quedam animi languores. sive uulnera
interioris hominis. sp̄sum uero hominem
quasi agnatum. oecidum datur. Doma sancti
sp̄e antidotum. Virtutes sanitatem. Beat
itudines felicitatis gaudium. Sunt ergo sep
tem uera capitalia sive principalia. & echis
imnumeris mala coniunctur. his sunt fontes abyssi.

tenebrose. de quib; summa babylonis occurrat
& monimen terram diuincta. tristitia iniqui
tatis diffunduntur. De quib; summis. & plu
ria ipsorum populi fidelis occurrat. dicens. Si ip
summa babylonis ille sedimus & lemmus
dum recordarimur eorum. In salicibus immido
et. o. n. Dehes. vii. uincis uastatoribus. et un
iversam uite integratatem corrumperemus. si
miseri. maleorum omnium gemma pducem
bus. quantum ad pfectus negotium exphan
dum sufficiunt putamus. loquemur. Septem
ergo sunt. & echis tria hominem explant.
Quartum exophthalmum flagellat. Quintum fla
gellatum est. Sextum cinctum securum.
Septimum aductum seruum subiicit. Su
pbia enim auferit homini deum. Inuidia aufer
et proximum. Ira auferit et seipsum. Iracu
spoliatum flagellat. Amarica flagellarum acc.
Gala cinctum securum. Luxuria seductum feru
rum subiicit. Ille reuertentes singula podium
explantemus. Denimus. & supbia auferit ho
mini deum. Supbia namque. et ame propri
excellens. quando mens bonum quoque habet
singulatim diligit. et ea aquo bonum ac
cepit. Opelutus supbia quod agis. Cur fin
des riuulo ut se a fonte diuortas. Cur stades
ratio ne se a sole auerteras. Cur misi ut esse
dum infundi deinceps artefactas. Et deinde dum ab
summantur se auerteret tenebris nec ueni
nero dum accipere cessat. quod non needum habet.
continuo illud erat quod se amitterat. hoc pro
fecto triagis cum doctis domini certa datarem
diligit ut qui partem boni quod ab illo datat.
pueris & uenientibus. totum bonum quod in
illo est amitterat. Sicq; sat ut nero quod haberet
interesse possit. dum illud meo aquo haberet non
diligit. Sicut enim omne bonum ueracter
ado est. ita nullum bonum est deum ueracter
haberi potest. Immo nero hoc idipsum quod
habetur amitterat. quod in eo et aquo
habetur non amatur. Nam quicunq; nō nouit
me. hoc est quod bonum insensibele diligeret.

nece est ut dum in altero bonum quod si habet
asperire tanto amaris sua cum in perficio
requiri: quanto enim iniquo omne bonum con-
sider non amat. Cuidatio superbum semper immo-
da sequitur: qua qui sibi amorem non sicut si
omne bonum est quantum de suo pueris ex-
collit: tanto gratius de bono alieno proqueretur.
Sua ergo clamori insufflante pena depravata est
ipsa quam de se gigante munda: que qua o-
mniae omnium bonum diligenter nolite recti-
tum de bono alieno huius tacebitur. Quam praece-
dentes fecerant successus non rursum: scilicet in
iniquo omne bonum est: pangoem posse dicitur.
Nec enim alienum esse indecet bonum al-
terius si sum ibi diligenter: ubi existim eal-
terius bonum simili potest. Ille ergo finit
se politionem contra carnem excolle: et in
pluviam sub hypomeo cadit: et quantum ibi
fallatur erigitur: tamini ut iterat pre-
cipitatur. Sed neq; hic statim potest: semel cepta
corruption. Non enim in de se propria mundia-
tura fuit: iam ipsa de se partit. Quia miser
animus propria tam est ipsi de sua impie-
tione nascitur: quia de bono alterius parita-
ten non leatur: itaq; ideo id eram quod hoc
dispicere incipit quoniam malo quoque hinc
non potest agnoscere. Quia ergo peccatum indeo
totum sit: ponit: id etiam quod politionem
ex alicuius hinc contabatur: punitiam iram
amittere: quia postquam punitram deum amittit:
punitram punitre precium: et priam se-
metipsum. Quia ergo omnibus animis nichil sup-
er est inde gaudere: infelix conscientia perstititam
insensibilia colliditur: et quod de alieno bono pie-
lerari nolite: de falso malo nolle cruciatur. Post
superbum ergo et mundam etiam quae hominem
spoliare continuo tristitia sequitur: quae mu-
datum flagellat. Cum deinde succedit avaricia
qua flagellatum cicit: quia interno gaudio
amissio: foris consolationem querere compellit.
Postea accedit gula: quae electum seducit: et
animum excoit: inhiabitam: hoc utrum in primis

221
222
quasi cinereo temporis pugnare naturalem ap-
petitum ad excessum illuc. Postremo superuenient
luxuria: que seductum violenter seruita
subicit: quia postquam caro corporalem inflam-
matu et ardorem libidinis superuenientem
enollans atq; encuteret resolutus animus
intere non potest. Seruit ergo sautissime domi-
nationis mens turpiter subida: nisi exorta
subiuncta saluatoris pietas non erit: iam unde cap-
tio seruienti anima restituatur libertas.
Sequitur itaq; vii. petitiones contra vni-
uersa quibus ille exatur ut subueniat: quos nos
exortare docuit. et quod exortis: qm bonum
adsumanda vulnera tuae eadsoluendum in
gum captiuntur nisi clamoris est expeditus.
Si nos antequam ad explanationem harum
venerabilium prius volumus alia adhuc simi-
litudine demonstare: quamquam in nobis co-
ruptionem superdicta unta gerent: ut quod
periculosior languor ostendatur: tamquam agis
necessaria malitia comprebatur. Hoc superbum
ergo exstirpat: punitam atrectat: et trans-
cryspsit: persticcat: contemnit: et quasi in-
pulicorem ridetur: patitur ambo dispergitur
pugilam inficitur: et quasi humectatur per-
luxuriam concularum et multum ridetur:
ita ut iam miser dicere possit: Iustus sum
inlimo pugnandi et non est subfama. Veni in
altitudine maris et tempestas demersit me.
Cumq; hunc limo pugnandi animus fuit miseri.
et luto coniunctionis et nimisinde obvo-
luitus: euelli nequaquam poterit nisi adillu-
clamer: et cum auxiliu postuleat: de quo psal-
mita loquitur dicens. Expectam expectam
dominum et intendit michi. Et exaudire
precios meas: i.e. d. m. i. d. f. Proprieta ergo
aperte nos exortare docuit: ut totum bonum nostrum
ab ipso sit ut et quod permissus: et quod perente
accepimus eis donum non nostrum merito
de intelligamus. Prima ergo peccato contra
superbum est: qd do dicitur: seducitur nomine
tuum. Nec enim peccamus ut dec nobis taret

genitatu nomen suum: quatinus et pium
tamen subiecti sumus qui pugnabam rebello
et communaces eramus huic petacioi daun
donum sicut timens dominum ut ille ab ore ne
mens virtutem in eo crece humilitatis que
sup'ibz mecum faret: quatinus a regnum
celorum qd angeli sup'ibz pugnacionem pugnabat:
homo humilis pugnare posset. Sed et petacio e
contra mundiam: quia dicitur: adveniat regna
tuum. Regnum siquidem da ab salutis homi
num: quia tunc deus in hominibus: regnare di
citur: quanto ipse homines deo subiecti sunt:
et modo a subiendo pugnabat: post inherendo
pugnat. Qui ergo per regnum da adiuvatur:
ille pugno salutem quarti hominum. Deper
hoc dico pro communione omnium salute postu
lat luonis inicum se reprobat demonstrat.
Hunc petacioni datur sicut pietatis: ut ipse ad co
rumenta ad benignitatem illud accendat: quod
ad eandem homo ferre hec huius possit: non
ad quam alios pugnare cupit: ipse pugnat: la
terat petatio ab contra nam: quia dicitur: fiat no
luntas tua sicut i.c. & l.x. Non enim vult con
tender qui dicit: fiat: ut: sed placere indeat
quicquid volumas dei sic infelicius: s
arbitrium sue dignationis dispensat. Hunc
et petacioni datur sicut scientiae: ut ipse ad cor
umenta crudat: illud esalubriter compun
git: ut scire homo malum quod patitur ex
sua culpa: pugnare: sequitur autem boni ha
buerit conscientia da procedere: ac pugnac
sue mentis que sustinet: sive inbornis que
non habet contra creatorem: non nata: s: punita
patiemam exhibet. Optime ergo pugnabit
onem cordis que spiritu scientie operante interioris
ex humilitate nascitur: ut et inclinatio animi
mitigatur: quia conuerso stultum iam in
terficit: quando inaduersis pugnare
victum agnatus atque cecatus vel malum
qd patitur se metuisse vel bonum. Solit
pugnare accepte non agnoscit. Hac autem
virtutem: et compunctionem sive dolorem

premium consolationis sequitur: ut qui se
hic sponte coram deo plamenta affligit: illo
terum gaudium electricum inuenire moratur:
Quara petatio est contra tristitiam qua diei
Panem nostrum cotidianum d.o.n. h. tristitia
namque tristitia est animi cum merec quando
mens quodammodo tristitia et ratio suo aman
ata interna bona non appetit: atque omnime
goe cinetur mille spiritus refectiones desidio
hilaris est. Propterea cotidianum hoc malum
depretari non oportet insediam domini: ut
ipse solita pugnare animis tristis languore
interni pugnare pugnabat adamont: ut qd
ipsa abscondititate apparet: gustu pugnare
annointa incipiat anare: datum ergo hinc pet
acioni sicut fortitudinis ut transierint animam
erigat: quatinus illa pugnare ingens inter
metra ad eundem sui tristis ad desiderium uen
sionis conualefacat. Cetera ergo fortitudinis
modice famam uisitare ut dum hic pugnatur
pietas fortiter accendatur: illud pugnare ple
nam beatitudinem faciat et consequatur:
Quanta petatio est contra anaricam: quia de
dimittit nobis debita nostra: s: r. n. d. d. nos
Justum enim est ut in redreddendo debitorum
debet et auxilius qui in exigendo noluit et
auxilius. Atq: ideo am: nobis ergo de graciem
uicuum auxiliis tollitur: quatenus debito
absoluto debemus exposita salutis condic
ione donatur: Hunc ergo petacioni datur sicut consilij
qui doceat nos in hoc seculo libenter pecan
tib: in nos insediam impendere quatinus in
futuro cum pugnatis nra ratione reddita sim
metamur in eam inuenire. Hec petatio est
contra reglam quia dicitur: Ne nos inducas
a tempore induc punitas m. H: est tempta
tio qua nos illectora carnis sicut naturaliter
appetitum ad excessum rebere natur: et la
tentia noluptatem subiicit: dum manifeste
nobis de necessitate blanditur: In quam pugna
temptationem tunc nequam inuidemur
si sic studemus sciam: misuram necessitatis

nam subiectum imponere ut ratiōne corp
meminimus appetitūm ab illeccō nolup
tans cohāerre. Quod ut implere ualeamus:
datur nobis peregrīnus; sicut intelligitur. mē
tua ratiōne uerbū dā appetitūm extōrem
obhēbit. in mentē spiritualē cibō roboratam. ne
valeret corporalē cogitas frangere. ne carnē
uoluntas suparet. Propterea namq; ipse dīs
temporari suo dum diuitiā ſtāndalantā
de extōre pane refectio ſu gemitum fac
rit. respondit dicens. Non in ſolo pane uint hō.
s; m. a. u. q. p. ab. o. d. ut ap̄e demonstraret.
qua cum mens illo interius pane reficitur.
non magnop̄e curat. si fons ad tempus famē
arms patitur. Datur & contra gilam ſp̄c
intelliguntur. s; illē ad eū uenit emittat
illō atq; purificat. et illū interiorem occi
lum cognitione uerbi dei quaſi quodam col
lio latens coinq; lumenſum atq; ſcēnū
efficit. ut ariplam eam deuans clamitam
comtemplandam pſpicat ſit. Contra uenit
ḡ uile remedium opponit ſp̄c intelligē
ntia. Ex ſp̄c autem intelligentia mundi
ca cordis nascitur. Omnia uero cordis
uithione dei p̄metuntur. Si aut ſequim̄ ē. Beati
mundo corde. q. i. d. S; op̄ima patiu ē conſ
tiguram. qua dicit. libet nos amare. Conſi
enter ſane ſeruus liberatum petet. uicēto
huc patiū datur ſp̄c sapientia. qui amittit
captiuo libertatem refutat. et uigil iniquę
dominationis quod ſins uirib; illē ſi ualute
p̄ḡam adiutat euāt. Sapientia namq; a
sapore datur. cum mens ḡuſtu interne dulce
dams ratiōne uoram ſe p̄fuderum. mens obli
gt. nec fons iam enerūt incarne uoluptate
ſtūt. quia totum nūtus poffider iniquę de
lectantur. Congruē ſp̄c contra extōrem uolupta
tē mīor dulcedo opponitur ut quanto illa
plus sapere & plācē incepit. tanto liberū atq;
liberatus ita contempnatur. tandemq; infemel
ip̄a mens pacificata dum nichil eit qđ fons ap
petat. tota p̄ amorem nūtus requiecat. S; p̄ ḡ

212. 212.

Sapientia. qđ ſua dulcedine ratiōnes & fons
concupiſcentiā audirem tempat. qđ opta. con
cupiſcentia intus pacem crēat. quānū dū
mens tota adiūtūm gaudium colliguntur.
plane ac p̄fecte homo aomagnem deuictio
matur ſic ſp̄cum ē. h̄at pacific. qđ ipsi
ſ. d. n. C; eit p̄acionem tuam ñ qualit̄ de
bui. ſ; qualiter interim porta complēta.
laice munusculum. de. & ſytemis quod
pofitilat. & cum illis reprobet. memento
mei. Ḡra dei ſit tezios. doce. t. *aduertu*
f. imp

Sevel loquuntur eis deus. quia innum
uerbum genit. p̄quid enīma fecit.
hoc uerbum ē deo eius. Vnde ſē
fermo dei quia unum ē uerbum dei. Et ſō
nre unus. quia unus uel. qui ſemina mult
iplices ū complectantur. ſ; uno & ſimpli uer
bo conſummatur. Quare ḡ dicit implatio
ut uiflueris intermonib; uas. Et ab ſu
fica me ut custodiam ſermones tuos. ſ; enim
nre fermo dei unus erit. quoniam multa
ſermones eius dicantur. ſ; ſcendūm ē quod
alter phonūm. ea loquitur dīs. alter per
ſentipsum. Nam. quod datus in hominib;
& p̄ homines loquitur. hoc ferre om̄is & euātis
enī. refutat ſcrip̄ta restatur. Loquitur
ḡ deus phonētes. loquitur p̄f. Ouitos ſer
mones phonētes. unum p̄femētūm. ſ;
quofacit phonētūm ea prædicta ſte nūtus
monūm; illi ſunt & ſunt multo uno nūtus
ſunt. qui ſint ito quo libet loco. nel tempore
plati & non poſſunt. Videlicet ḡ magnum
ſacramētū. Verbum de humana carne u
erit ſed uiflubile. apparet. Et in me co
tidie ſem ip̄sum humana noce conditum
ad nos uenit. Et quodam̄ alter p̄ carmen. atq;
alter p̄uocē humana hominib; innotet
et. quodam̄ tamē hoc hic intelligenda ē
uox uerbi. qđ ibi caro dei. Humanitatem. exi
mali & emendabili non ſolum uidet; et eam
ocedere potuerunt. & ad huc cotidie ſermonē

dei fors mali audiunt & contempnunt. Et que
at non dum illi hominem occidere nō p̄sumunt.
Si autem cogitare potuerint. ita quoque illi
nequaquam uerba diuina audire respiciunt.
Si inuident cum interno sapere gustare
valent. Tertio ḡdē iunus ē quia uita mea
est. In eo qđ fors auchine exorat. id quod nūc
ex mūscis. In eo qđ aurib; labitur. id qđ cordi
inspiratur. Quod fors ab transt. qđ mūscē
mūtabilitatem nō tangit. Quod fors de curvis
uerborum explicat. mūs uerbas incommu-
bilis dicit. Propterea inquit qđm ex terra
transfūrbe uerba autem mea non transiunt.
Forsq; nūc transfūrbit. nūc transfūrba non sunt.
Quia sicut inuidas unum uerbum nū dūquid
ra multa. mino uerbo non uariuantur. His
namq; de termino dei breueri explicatis. mīc
ap̄t̄ uerba nūperamus. Vetus et inquit
tertio si. & cītāx. & penitabiliter omni gladio
ancipit. Vetus qđ non mūta. ē mīc quia
non deficit. Penitabiles quia non falluntur.
Non mūtatur. nūpermissū nō deficit infacto. nō
fallatur mūtatio. Pmissio & obtūsione nō
mūtatur. nec in uerione mūta. Op̄atio eius
difficultate nō inuidat. Iudicium et ambi-
guitate non falluntur. Veneris p̄mitate. for-
mer facit. Subalter discinet. Vetus et ter-
mōda. tr̄c angas. Cītāx ut spars. penita-
bilis inuidas. Vetus ē nūpermissus. & pli-
bitationis. efficax nūpermissis. iocominationis;
Penitabilior inuidas & damnationis; S;
quenter pmissorum & omnipotenti op̄um
eius exalata petus quam discutenda sunt.
que sit subtilitas uulnorum et considerent.
Penitabilior inquit ē tertio da omni gladio
ancipit. Anceps est gladius qui ex ambabus
paribus incedit qui cum infigatur penitans
guttaq; parte secando manū s̄ apt. Hic tñm
non nisi carnem mādit. s; de gladio ubiq;
secat. quia potest animam & corpus p̄dere
in gehennam ignis. Sive inuidas utriq;
secat. quia utrumq; diuiducit inuidat. & dis-

cerit. Sequitur. Pragens usq; ad divisionē
animi. ac sp̄i. Iunus qđ homini tria sunt. car-
o & sp̄i. & mens. do carnem p̄ente delectatio.
ad sp̄i cogitatio. ad mentem discens. Dele-
tatio est serpens. Logatio sua. Discretio adūo.
In delectatione. sup̄fluitans concupiscentia.
In cogitatione. necessitatis pindora. In de-
cretione ē ueritas sententia. Delectatio pri-
demam obtentu necessitatis ad insuffla-
rem precipitat. Prudentia rōtem & compassi-
onem infernos inclinat. Ascensionis uitae.
Prima diuisio est inter serpentes & euani.
hoc de inter carnalitate sine animam. vel
animalitatem & sp̄i. inter delectationem
& cogitationem. inter sup̄fluitantem necessi-
tatem. Secunda diuisio est inter euam uet.
inter cogitationem & intentionem. vel disre-
tionem. inter prudenter. carnis stemmatum
an uitias. Tercero etiam di quasi int. ani-
mam & sp̄i diuidit. qđdo sacru eloquunt
nob̄s que inter carnalia & spiritualia desideria
repugnantia habeat ostendit. Sequitur.
Compagum qđ & medullarum. ut et etiam
ut ad diuisionem compagum. medulla
p̄magit ipse tertio dei. Quod si compages
& medullas acperit debeatu explanatur
cum subditur. Logationem & intentionem.
Compages sunt cogitationes. Medulle inten-
tiones. Primum fors sunt open quasi citis.
Dein delectatio quasi carnē. Dein cogitationes
quasi ossa. Dein intentionis quasi medulla. Si
carnis carnem regit. si op̄a delectationem &
facit ossa carnem fulcunt. si cogitationes des-
ideria pascunt & siue medulle ossib; inten-
tiones sunt. si cogitationis; intentionis la-
tent. Cogitationes etiam compages vocantur
qđ quodamna na desideria omninem op̄u-
lant. facit compages membrorum artus ligat.
Compago enim uinculum est. quod na tñ
extrema coniungit. Et similiter cogitationes.
qđ & desideria nascuntur. et desideria gene-
rant. quodamna r̄he nutritio. uilla giganteo

ione
cara
to.
de
diao.
ma.
ndi
gu
ta
paffi
tis.
an.
d
n
ecoll
are.
lificat
tra
um
um
ria
s
n
ar
s
ar
im.
ra
s.
es
di
a
de
la
t
i
es.
re
fido

